

- Lenkai bijo...
- Kartais jie ir blaiviai pakalba
- Garsai iš už geležinės uždangos

Iš perskaityto lenkų dienraštyje "Kurier Polski" Nr. 220 straipsnio: "Premier Niemiecki Wola o Ziemie Polskie" susidaro įspūdis, kad lenkai bijo naujai išrinktojo Vakarų Vokietijos premjero Konrado Adenauero. Jis vadinamas netgi lenkų priešu (wrog polakow). Mat, jis, Vokietijos vyriausybės galva, savo kalboje yra pasisakęs dėl revizijos Rytų Vokietijos ir Lenkijos sienų...

Laikraščio žodžiais, esą, Adenaueris noris atimti Lenkijos žemes. Deja, patys lenkai — nuolat pasišauna su pretenzijomis taipogi į švietimo žemes, kaip, pav., į Lietuvos istorinę sostinę Vilnių...

Kai kur tie patys lenkai ir gana gražiai parašo. Štai, to paties dienraščio sekančiam numeryje, teko skaityti pasigerėtinai puikų straipsnį, užvardintą: "Kodėl pasaulis tyli?"

To straipsnio mintimis norisi pasidalinti ir su "Dabarties Pastabų" skaitytojais. Straipsnyje rašoma: "Sovietai ruošiasi paminėti dešimties metų sukaktį nuo "prisijungimo" Baltijos kraštų prie Sovietų Sąjungos. Prisirengimas tos sukakties minėjimui — jau turi grynai bolševikinį charakterį. Bolševikai karštingai ruošiasi ir nori baigti įvykdyti užgrobtųjų kraštų gyventojų išdeportavimą į Sovietų Sąjungos gilumą, jų žemių kolonizavimą savais žmonėmis ir sukollektivinimą jų kraštų turtų ir žemių. Visi įsakymai tuo reikalu — eina iš Maskvos. Latviai, lietuviai ir estai — be perstojo deportuojami iš savo gimtųjų kraštų. Gi jų vietą — užima azijatiškasis kolonistų elementas, kuris sudaro tuose kraštuose kolchozus. Daugelis vietovių Pabaltijy yra visiškai be gyventojų. Tuos žemes plotus bolševikai naudoja kareivinių statymui ir raudonosios armijos apgyvendinimui.

"Jau keletą kartų bolševikai tuose kraštuose pravedė valymus netgi komunistų partijų eilėse. Daugelis iš jų eilių buvo deportuoti į Sibirą, kaip "ne visai tikras elementas". Latvijoj, Lietuvoj ir Estijoje — visiškai panaikinta spaudos, žodžio ir religijos laisvė. Uždarytos mokyklos, kur tik buvo katalikiškas auklėjimas. Ypač žiauriai išnaikinta katalikiška spauda. Kunigai daugumoje išsiųsti kartu su kitais deportuojamaisiais į Sovietų Sąjungos gilumą. Masinis tų kraštų gyventojų perkilnojimas turi būti užbaigtas iki pradžios ateinančių metų.

"Ryšium su baisiu Baltijos respublikų likimu, tenka priminti: 1) pavergimas trijų buv. laisvų Pabaltijo respublikų — buvo įvykdytas smurtu ir be jokio pripažinimo iš kitų valstybių pusės, 2) Pabaltijo kraštai stovėjo aukštesnėj kultūringumo plotmėj, negu pati Sovietų Sąjunga. Todėl ir norima tuos kultūringus žmones išstremti, o į jų vietas atvežti žemos kultūros azijatus, kad išlyginus padėtį ir padarius tuos kraštus tokius pat primitiviškus, kaip ir Sovietų Sąjunga, 3) nežiūrint tos didžiulės prievartos ir sovietinių nu-

Raudonieji Dalyvavo Šv. Mišiose

Praga, Čekoslovakija — Sekmadienį, spalio 2 d. keturi ženklus prisisege komunistinės valdžios agentai atvyko į R. Kat. bažnyčią šio miesto Sprilovo sekcijoje ir nusigrūdė tiesiai prie altoriaus į pirmąsias vietas.

Kunigas pamokslininkas, pamatęs komunistų agentus — šnipus, nutraukė pamokslą ir įsakė nedaryti kolekto. Šv. Mišios buvo tęsiamos ir šnipai — komunistai jose dalyvavo.

Komunistinės valdžios šnipų atsilankymas į bažnyčią buvo aiškus visiems, sekti ir užsirašyti pamokslą ir pamaldų eigą. Tai yra dalis valdžios kampanijos prieš Katalikų Bažnyčią ir katalikus.

Izraelio Parlamentaras Padaršina Baltiečius

Stockholm, (LAIC) — Vietos savaitraštis "Latvju Zinias" praneša, kad M. Nuroks, buvęs Latvijos Seimo narys, atstovavo Izraelio parlamentą Tarp - parlamentarinėje Unijoje.

Pasikalbėjime su latviais, Nuroks pareiškė įsitikinimo, kad "Latvija vėl bus nepriklausoma valstybė" ir kad jis Unijos suvažiavime rems Pabaltijo Valstybių grąžimo į Uniją reikalą.

JUNGTINĖS TAUTOS NUBALSAVO SVARSTYTI KINIJOŠKUNDĄ PRIEŠ RUSIJĄ

Lake Success, N. Y. — Višinskis grasino Jungtinių Tautų susirinkimas dauguma balsų nutarė svarstyti Kinijos tautininkų valdžios skundą prieš Sovietų Rusiją. Tik 6 tautos pasisakė prieš, būtent, Rusija ir kitos jos dominuojamos tautos.

Rusijos atstovas Andrei siklastamų darbų Pabaltijo respublikų atžvilgiu, vis dėlto civilizuotasis pasaulis tyli ir nepareiškia jokio protesto". Už šias objektyvias mintis ir išvedžiojimus mes lenkam tik galime būti dėkingi.

Paskutiniu metu, visą Vakarų pasaulis nustebo ir susigalvojo. Mat, jau perdidelis "trinkėjimas" pasigirsta ten, kažkur toli — už geležinės uždangos.

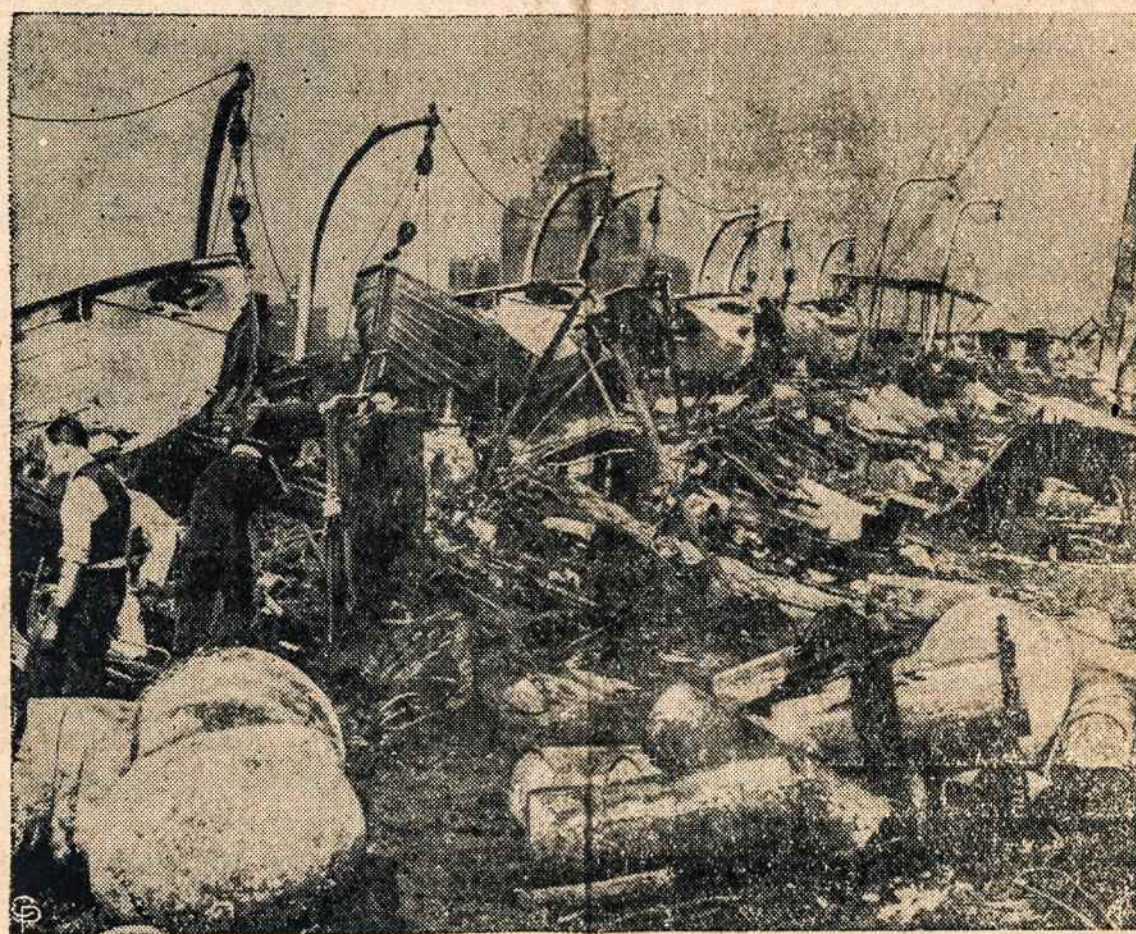
Spėjama, kad tai sprogdinamos atominės bombos...

Apie tai JAV ir Didž. Britanijos valdžių galvos jau rado reikalą oficialiai painformuoti savus gyventojus.

Taigi, be reikalo buvo mokslininkų svajota, jog sovietai atominę bombą turės už penkių ar daugiau metų...

Sovietai, nežiūrint to, kad pas juos liaudis badauja, nesiškai su priemonėmis nei išlaidomis, kad tik suradus ką nors baisaus, kad užvaldžius pasaulį...

Atrodo, kad pasaulio kultūra ir civilizacija žengia prarajų link.

Ugniagesiai ir gelbėjimo darbininkai ieško sunaikinto Noronic laivo bauriuose griuvėsiuose ant denio gaisro aukų. Pats to laivo denis teikia žiaurų vaizdą.

Kinijos Komunistų Valdžia Reikalaujanti Pripažinimo

Lake Success, N. Y. — Naujas susikirtimas gali kilti iš Rusijos pripažinimo Kinijos komunistų valdžios.

Kinijos komunistų valdžia, remiama Sovietų Rusijos, rengiasi įteikti Jungtinėms Tautoms reikalavimą ją pripažinti. Aišku, kad Vakarų valstybės to reikalavimo nepriims.

Šv. Tėvas Savo Audiencijoje Priėmė Kardinolą Spellman

Castel Gandolfo, Italija — Popiežius Pijus XII spalio 2 d. savo privačioje audiencijoje priėmė New York'o kardinolą Francis Spellman. Ši audiencija, kaip buvo numatyta turėjo įvykti vieną dieną vėliau, tačiau popiežius panorėjo, kaip sako Vatikano šaltiniai, matyti kardinolą, kiek galima greičiau. Kardinolas tik ką buvo atvykęs lėktuvu iš New York'o į Romą.

Šis susitikimas buvo pirmas tarp New York'o arkivyskupo, kard. Spellman, ir popiežiaus nuo to laiko, kai jis buvo 1946 metais išrinktas šv. Kolegijos nariu.

Pirmasis Kardinolo žingsnis buvo pranešimas Šv. Tėvui, nes anksti rytą kardinolas sakė, kad jis padarys pranešimą popiežiui apie New York'o tikinčiųjų pagalbą katalikams pabėgėliams nuo dabartinio Palestinos karo ir taip pat jo diecezijos meldimą už pasaulio taiką ir apie paaugojimą Vatikaniui naujo radijo siųstuvo, kuris yra parengiamas ir bus įteiktas Šv. Metų proga.

Anksti rytą jis atlaikė

šv. Mišias Pasijonistų ordino koplyčioje, esančioje prie Šv. Jono ir Pauliaus istorinės bazilikos. Pasi-meldė prie altoriaus, po kuriuo yra palaidotas šv. Paulius nuo Kryžiaus, kuris yra 1720 metais įkūręs Pasijonistų Ordiną.

Kardinolas Spellmanas yra tituliarinis galva Šv. Jono ir Pauliaus bazilikos, kurios ankščiau buvo dabartinis popiežius, kai jis buvo kardinolas. Ši bažnyčia yra seniausia iš visų krikščionių bažnyčių, pastatyta Romoje prieš 1400 metų.

Rusija Pripažino Raudonųjų Valdžią Kinijoje

Maskva, spalio 3 — Rusijos komunistų imperalistinė valdžia pripažino Kinijos centralinę liaudies (komunistų) valdžią.

Pripažinimas buvo praneštas nota, kurią įteikė Kinijos komunistų užsienio ministeriui Andrei A. Gromyko, Rusijos užsienio ministerio pagalbininkas. Notoje sakoma, kad Rusija yra "įsitikinusi", kad komunistų valdžia atstovauja daugumą. Kinijos nacionalistų valdžia "nebepajėgia valdyti krašto". Kaip ji gali pajėgti, kada Kinijos komunistams Rusija duoda pagalbą.

Lake Success, N.Y. — Tikėsi, kad Rusija pareikalaus, kad Jungtinės Tautos pakviestų į vietą Kinijos nacionalistų atstovų naujos komunistinės valdžios atstovus.

Kaip žinoma, Kinijos nacionalistų atstovas įteikė skundą prieš Sovietų Rusiją. Korejos klausimas taip pat iškils. Taigi Rusijos reikalavimas greičiausia nebus svarstomas, kol nebus išspręstas kiniečių skundas.

40,000 Dalyvavo Šv. P. Marijos Statulos Karūnavimo Pamaldose

J. E. Arkivyskupas Cushing Pirmą Kartą Pasirodė Viešai, Grįžęs iš Airijos

Norwood, Mass. — Sekmadienį, spalio 2 d. Šv. Karui kun. Christopher Kotrynos parapijoje įvyko didinga maldininkų procesija ir Šv. P. Marijos iš Fatimos statulos karūnavimo pamaldos.

Procesija, kurioje dalyvavo daugiau kaip 5,000 maldininkų ir įvairių organizacijų atstovai, prasidėjo 2:35 val. po pietų. Iškilmingai eisėnai prasidėjus, buvo garsiai kalbamas Rožančius. Prieš ir po Rožančiaus įvairių parapijų orkestrų grojo himnus. Eisėnoje dalyvavo ir lietuvių būrelis, tai p. Onos Ivaškienės iš So. Bostono grupės šešios poros jaunuolių tautiniais rūbais pasipuošus, kas sudarė didelį įspūdį visiems žiūrovams.

Procesijos dalyviai ir apie 35,000 minia suėjo į parapijos mokyklos kiemą, kur buvo pastatytas gražus altorius. Ant altoriaus buvo atnešta ir pastatyta šv. P. Marijos iš Fatimos statula.

J. E. Arkivyskupas Richard J. Cushing, D. D., kuris tik šeštadienį grįžo iš Airijos ir pirmą kartą po grįžimo viešai pasirodė, uždėjo karūną ant statulos galvos. Taipgi pašaukė savo įspūdžius iš kelionės Airijoje ir suteikė palaiminimą šv. Sakramentu.

Šv. Kotrynos parapijos klebonas Prelatas Jeremiah F. Minihan dėkojo J. E. Arkivyskupui, prelatams, kunigams, seserims vienuolėms ir benkelių jau sunaikinta Lendrai visiems prisidėjusiems prie tų iškilmingų joje ir Čekoslovakijoje.

SUNKI KATALIKŲ BŪKLĖ RYTŲ VOKIETIJOJE

Berlynas — Nors nuo atviro katalikų persekiojimo tuo tarpu Vokietijos rusų zonoje komunistai susilaiko, tačiau katalikų būklė toje Vokietijos dalyje yra labai sunki. Komunistai visu smarkumu puola katalikų vyskupus ir kunigus ir varo priešreliginę propagandą. Didelis trūkumas kunigų, Lenkijai atitekusiose srityse. Išskelinėjant iš ten prievarta gyventojus į Vakarų Vokietiją, buvo pasistengta išstremti kuo daugiausia kunigų. Kur prieš karą vykdė pastora-cijos darbą 10 kunigų, dabar tepaliko tik vienas.

Padėtis pagerėjimo nerodanti. Naujų kunigų paruošimas beveik neįmanomas. Iš Vakarų Vokietijos kunigai neįsileidžiama. Tokios pagoniškos gyvenimo aplinkos katalikams yra labai prislegti.

Nelengviau yra ir protestantų bažnyčiai, nes komunistų neapykanta ir jai gana stipri. Kai Vakarų Vokietijos katalikai Bochume neseniai turėjo didžiulį savo suvažiavimą, komunistai, kad sutrukdžius ten daugeliui katalikų dvasiškų dalyvauti, tuo pačiu laiku suruošė rytų Vokietijos zonoje "taikos dieną".

Dėmesio! Dėmesio!

"Darbininko" Redakcijos ir Lietuvių Radio Valandos naujas telefono numeris: South Boston — 8-6608.

"Darbininko" Administracijos tas pats, būtent, South Boston 8-2680.

DP, KURIE LIKS VOKIETIJOJ

Sia tema platoką straipsnį pateikė amerikiečių leidžiamas "Die Neue Zeitung" (8. 16), kur apskaičiuojama, kad po 1950 m. birželio 30 d., kai IRO baigs savo veiklą, vakari-nė Vokietijoje liks 130,000 DP. Laikraštyje to-
liau rašoma: "Tas pasile-
kas asmenų sluogsnis, va-
dinamasis "kietasis bran-
duolys", nenori grįžti tē-
vynėn, bet, iš kitos pusės,
jam tėra labai ribotos per-
spektyvos emigruoti. Taigi
tie žmonės sudarys naują
problema... Kyla klausimas,
kas galima tiems
žmonėms padaryti.

Prieš keliant šį klausimą, idomu patyrinėti, dėl
kokių priežasčių liekan-
tieji DP nepriimami į ki-
tus kraštus ir koks jų sa-
status. IRO generalinė ta-
ryba Ženevoje jau nuo kurio lai-
ko svarsto planus, kokių
reikia imtis priemonių,
kad ir toliau jiems būtų i-
manoma suteikti pagal-
bos. Svarbiausias pasiū-
lymas, kuris ligi šiol bu-
vo padarytas, — likusias
DP stovyklas perduoti į
vairioms, ypač amerikie-
čių, labdaros organizaci-
joms, kurios jau nuo seno
glaudžiai bendradarbiau-
ja su IRO. Čia priklauso
American Friends Service
Committee (kvekeriai),
National Catholic Wel-
fare Conference, ameri-
kiečių liuterionų bažny-

kos šeimos". Tai šeimos,
kurios yra tokios didelės,
kad negali pačios išsila-
kyti.

90% IŠ EUROPOS PA-
BĖGELIŲ—VOKIEČIAI

Iš šios analizės matyti,
kad daugumoj pasiliekan-
čiųjų kategorijų turima
reikalo su asmenimis, ku-
riems reikia paramos. Dėl
to IRO generalinė taryba
Ženevoje jau nuo kurio lai-
ko svarsto planus, kokių
reikia imtis priemonių,
kad ir toliau jiems būtų i-
manoma suteikti pagal-
bos. Svarbiausias pasiū-
lymas, kuris ligi šiol bu-
vo padarytas, — likusias
DP stovyklas perduoti į
vairioms, ypač amerikie-
čių, labdaros organizaci-
joms, kurios jau nuo seno
glaudžiai bendradarbiau-
ja su IRO. Čia priklauso
American Friends Service
Committee (kvekeriai),
National Catholic Wel-
fare Conference, ameri-
kiečių liuterionų bažny-

"NEEKONOMISKOS
ŠEIMOS"

30% iš jų, būtent 48,900,
netinka emigracijai dėl
prastos sveikatos. Ki-
tiems 26,900 asmenų le-
miama klijūtį sudaro am-
žius. Imant skyrium, yra
9,500 nevedusių vyrų per
45 metus amžiaus ir 1,800
per 60 metų. O tokių ne-
tekėjusių moterų esama
4,200 per 45 m. amžiaus ir
1,100 per 60 m. Susituoku-
sių bevaikių to pat am-
žiaus vyrų ir moterų skai-
čius esąs 10,300. Toliau
27,200 asmenų grupę su-
daro tie, kurių nepalanki
šeimos sudėtis. Jų tarpe
esama 9,200 nesantuoki-
nių motinų ir vaikų, taip
pat 16,000 našlių, skyrium
gyvenančių ir atsiskyrus-
ių moterų (įskaitant iki
17 metų jų vaikus). To-
liau 41,900 DP turi likti
dėl asmeninių arba oku-
pacinės valdžios politinių
priežasčių. Jie skirstosi
dėl labai įvairiomis grupė-
mis: 2,900 kriminaliniai
atvejai, 2,200 taikomi
saugumo nuostatai, 25,
200 yra pagalbiniai bei
specialistai darbininkai
per 35 metus, 9,300 pri-
klauso tarnautojų profes-
ijoms arba yra dvasis-
kiai. Penktąją ir pasku-
tiniąją grupę sudaro va-
dinamosios "neekonomiš-

LIETUVA JUNGTINIŲ TAUTŲ
KULUARUOSE

Lake Success, N. Y. —
(LAIC) — Trys LAIC ko-
respondentai, akredituoti
prie Jungtinių Tautų, plė-
čia pažintis įvairių dele-
gacijų ir žurnalistų tarpe.
Atskirų delegacijų nari-
ai dažnai pažymi, kad
Genocido Komisijoje Lie-
tuvos likimas buvo dažnai
minimas ir "Lithuanian
Bulletin" stropiai anali-
zuojamas. Šių metų sau-
nio - kovo numerio straip-
snis "Lithuania Today"
susilaukė ypatingo dėme-
sio. Todėl šis numeris ir
dabar eina iš rankų į ran-
kas.

Genocido termino nuka-
lėjas, nuo Gardino kilęs
prof. Raphael Lemkin, di-
labai įvairiomis grupė-
mis: 2,900 kriminaliniai
atvejai, 2,200 taikomi
saugumo nuostatai, 25,
200 yra pagalbiniai bei
specialistai darbininkai
per 35 metus, 9,300 pri-
klauso tarnautojų profes-
ijoms arba yra dvasis-
kiai. Penktąją ir pasku-
tiniąją grupę sudaro va-
dinamosios "neekonomiš-

čia, taip pat kitos krikš-
čionių ir žydų šalpos or-
ganizacijos.

Tos sąjungos turinčios
sąsają su atitinkamo-
siais vokiečių istaigomis,
būtent—su Evangelischer
Hilfswerk, Caritas - Ver-
band ir t.t., sutartis dėl
tolimesnio DP stovyklų
išlaikymo. Tuo būdu, gir-
di būtų pasirūpinta arti-
miausia ateitimi užsienie-
čių pabėgėlių, kurie už
Vokietijos ribų negali
rasti naujos tėviškos. Ry-
šium su tuo IRO rengiasi
įsteigti Bavarijoje didelę
koloniją džiovininkams,
kurioj gausią pastogę ir
darbo apie 1000 žmonių.

Iš vokiečių bažnytinės
pusės laikoma visai gali-
mu dalyku, jog netinką
emigracijai ir nedarbingi
DP būtų patalpunami
prieglaudose bei istaigose
taip, kad jų sielos ir kūno
reikalui būtų aprūpinami
lygiai kaip vietinių. Bet
esanti sąlyga, kad būtų
garantuotas finansavi-
mas iš tarptautinės ins-
tancijos. Ryšium su tuo
ypač Evangelischer Hilfs-
werk pasisako už tai, bū-
tų pašalintas skirtingas
politinis vertinimas užsie-
niečių DP ir vokiečių
tremtinių, kurie sudarą
90% visų Europos pabė-
gėlių, ir kad jie būtų pa-
vadinti "homeless people"
— benamių vardu, kuris
apimtų abi grupes.

("Ž.")

LRV Rėmėjų Pranešimas

Cambridge, Mass. — Lie-
tuvų Radio Valandos pro-
gramos, kurios vedėju ir
pranešėju yra Antanas
Kneizys, Rėmėjai rengia
nepaprastai šaunų SU-
RUM - BURUM sekma-
dienį, spalio - Oct. 9 d., 3
val. po pietų, Lietuvių
Katalikų Klubu salėje,
163 Harvard St. Rengimo
Komisijos pirmininku yra
p. Antanas Daukantas, o
jo pagalbininkais yra p.p.
B. Žilienė, A. Zaveckas, A.
Radaitienė, F. Teberienė,
J. Janiūnas, A. Šakalys,
M. Skyrienė, K. Pilkonis,
B. Utenis, Banienė, Ba-
činskienė ir kiti. To pa-
rengimo bilietų galima
gauti pas minėtus asme-
nis.

Bus skanių užkandžių
ir gėrimų. Programa bus
įvairi ir įdomi. Jau pasi-
žadėjo ir dalyvaus daini-
ninkai Jonas Tamulionis
ir Ona Skirkevičienė iš
Nashua, N. H., ir p. Onos
Ivaškieienės grupės iš So-
Boston jauni deklamato-
riai ir muzikai. Bus ir
daugiau programos daly-
vių. Programa bus išpil-
dyta taip, kaip šeštadie-
niais radio stotyje.

Rengimo Komisija
kviečia visus dalyvauti.Rusija Nutraukė Draugiš-
kumo Sutartį

Maskva — Sovietų Ru-
sija viešai paskelbė, kad
ji nutraukia draugiškumo
ir savitarpinės pagalbos
sutartį su Jugoslavija.
Tai ne naujiena.

Tito dar kartą pasmer-
kė Rusijos imperializmą
ir pareiškė, kad Jugosla-
vija yra pasiruošus ginti
savo nepriklausomybę.

Yankees ir Dodgers
Laimėjo Žaidimus

Sekmadienį, spalio 2 d.
įvyko paskutinis žaidi-
mas tarp Yankees ir Bos-
ton Red Sox. Tai buvo
paskutinis žaidimas, kad
gauti American League
vėliavėlę dalyvauti 1949
serijų žaidimuose.

Tai gi laimėjo National
League vėliavėlę Brook-
lyn Dodgers.

DĖKOJA JUNG. VALSTYBĖMS
KOMUNISTŲ VARDU

Lake Success — Rugsė-
jo 30 d., svarstant Kini-
jos Vyriausybės skundo
prieš Rusiją į dienotvar-
kę prašymo klausimą, So-
vietų užsienių reikalų mi-
nisteris Višinskis, besi-
gindamas prieš tame
skunde daromus užmeti-
mus Sovietų Rusijai, pa-
reiškė, kad 90% Jung.
Valstybių ginklų, kurie
buvo suteikti Chiang-Kai-
shekui, pateko į rankas
komunistams. Jų vertė
siekianti apie 2 milijonus
dolerių. Už tokį "duosnu-
mą" Višinskis tik padėko-
jo Amerikai komunistų
vardu. Višinskis pridūrė,
kad, kai neseniai komu-
nistai šventė revoliucijos
šventę Nankinge, tai ten
komunistų armijos para-
davo apie su 400 amerik-
niškų tankų.

Jis sakė, kad Chiang-
Kai - shekas yra popula-
rus komunistų karių tar-
pe, nes per jį jie aprūpi-
nami amerikoniškais gin-
klais. Tačiau Višinskis
nutylėjo, kad amerikoniš-

ki ginklai Kinijos komu-
nistams galėjo patekti ir
per Sibirą, nes pračiojo
karo metu Sovietų Rusija
yra gavusi iš Amerikos
tūkstančiais tankų, kurie
naikino Hitlerio armijas,
kaip iš Vakarų, taip ir iš
Rytų, ir tuo būdu išgelbė-
jo raudonąją armiją nuo
galutinio sužlugimo.

Nėra abejonės, kad tie
tankai dabar buvo per-
duoti Kinijos komunis-
tams, juos remiant, ir kad
sustiprinus išpuolį, kad
nacionalistai gautus iš A-
merikos ginklus perduoda
komunistams.

Yakima, Wash. — Jung.
Valstybių Aukščiausiojo
Teismo teisėjas William
Q. Douglas buvo išjogęs
pajodinėti Cascade kal-
nuose. Bejojant, arklys
suklupo ir užvirto ant nu-
mesto teisėjo.

Teisėjas pavojingai su-
žeistas, sulaužyta 13 šon-
kaulių ir padaryta kitų
sužiedimų.

Tokiją "demokratija" ir "socializmas" atnešė mums Stalinas!

Tokią demokratiją ir socializmą atnešė mums ko-
munizmas. Nuotraukos centre žiaurusis tironų tiro-
nas, kruvinasis diktatorius, kokio istorija dar nebuvo
žinojusi, Stalinas, o aplink jį jo pasekėjų Lietuvoje
nužudytųjų nekaltų lietuvių lavonai.

PAVERGTOJI LIETUVA

Kas liečia aukščiau pa-
galavonų tik keli, sun-
talpintos nuotraukos
vaizdą, didesnio aiškumo
dėl patiekiamas keletas
paaiškinimų, mors jis ir
be paaiškinimų aiškiai
parodo, ką Stalino moki-
niai moka.

Dešinėje, kiek žemiau,
Panevėžio ligoninės dak-
taras Zemuguly, kuris
buvo paimtas nuo opera-
cijos stalo ir žiauriausiu
būdu komunistų nukan-
kintas, deginant padus,
mušant įvairiais kietais
įrankiais, badant peiliais
ir, pagaliau, dar gyvam e-
sant, išilgai perskrosta
krūtine. Viršuje tokiu pat
žiaurumu nukankintas ki-
tas tos pačios ligoninės
daktaras Gudonis ir, ra-
dusi jį taip žiauriai nu-
kankintą, verkianti jo
ranką apkabinusi jo žmo-
na. Nužudytojo dr. Zem-
gulyo žaidos ir sužaloji-
mai aiškiai matoma iš
nuotraukos.

Kairėje pusėje, taip pat
kiek žemiau, matosi žiau-
riai nukankintas, šiaudų
ryšiu pažabotas, Plungės
notaras Kaveckas. Aukš-
čiau Proveniškiuose išžu-
dyta Budrio šeima. Apa-
čioje — kalnas mūsų bro-
lių ir sesių lavonų, kurie
buvo raudonųjų budelių
išžudyti nelabai toli nuo
Kauno Proveniškių kace-
te 1941 metais, kadangi
raudonieji galvutrukiais
bėgdami tada iš Lietuvos
neturėjo laiko juos išsi-
gabenti į Rusijos gilumos
kacetus. Jie buvo suau-
dyti kulkosvaizdžių ugni-
mi.

Pasitraukus raudonie-
siems budeliams nuo savo
aukų ir jausdami pavojų
praėjus, iššliaužė iš po
savo bendro likimo drau-

Amerikos Kongresmanas
Buvo Sekamas Moters
Varšuvoje

Praga, Čekoslovakija —
Aštuoni Jung. Valstybių
kongresmanai, nuvykę į
Lenkiją, buvo labai šaltai
priimti Lenkijos komu-
nistinės valdžios.

Septyni iš 8 kongres-
manų yra Atstovų Buto
komisijos nariai. Aštun-
tasis kongresmanas
Wayne I. Hays, demokra-
tas, iš Ohio, kaip jis sako,
buvo sekamas moters
Varšuvoje. Kur tik jis e-
jęs, tai ir toji moteris jį
sekė.

Jis buvo apsistojęs Var-
šuvos Bristol viešbuty.
Toji moteris, sako Hays,
irgi nusisamdė kambarį
skersai nuo jo kambario,
ir kaip tik jis išsikraustė,
tai ir ji išsikraustė.

dovanoja? Ar už tai, kad
turėjome galimybę, pa-
bėgdami nuo jų žiaurumo,
išgelbėti savo gyvybę?
Taip, mes puikiai pažista-
me jų dovanas ir žinome,
ko verti jų žodžiai. Mes
pergyvenome ir dar la-
bą gyvi palikę mūsų at-
mintyje tie klyksmai, tie
baisūs vaizdai mūsų bro-
lių ir sesių trėmimo mir-
čiai ir Kazakstaną ir šaltą
jį Sibirą birželio 14-15 d.,
1941 metais.

Pats esu liudininkas
savo akimis matęs, kai
1941 metais ginkluoti en-
kavedistai daužė šautuvų
būžėmis silpnas klykian-
čias moteris ir mažus vai-
kus plėšė iš jų namų žid-
nių, ir grūdo į gyvulinius
vagonus, kurių duris už-
raizgydavo spygliuoto-
mis vielomis.

Mes žinome, kaip pasi-
elgiama su grįžusiais Lie-
tuvon. Jie parvežami lai-
kinai Lietuvon, žinoma ne
visi, priverčiami šlykš-
čiausiai meluoti apie blo-
gą su jais amerikiečių Vo-
kietijoje elgiamasi, kaip
gera jiems Lietuvoje, kad
tuos melus paskiau galė-
tų pasauliui ir tarp trem-
tinių negrįžusių paskleis-
ti.

Stalinui labai skauda
širdį, kai jis mato, kad
Jung. Valstybės ir visas
kultūringasis pasaulis
mus atjaucia, mūs vargus
supranta ir leidžia laisvai
pasirinkti emigruoti į bet
kurį laisvą kraštą, ar grįž-
ti į savo gimtąjį kraštą
komunistinės vergijos
mirčiai. Žinoma, mes pa-
sirenkame laisvę ir plau-
kitame įvairiais vandenys-
nais į laisvuosius kraštus.
Tai galime nusakyti para-
frazuotą vienos lietuvių
liaudies dainelės posmą:

"Plaukia sau laivelis
laisvo krašto link,
sėdi jame dipukas ir
dairis sau aplink".

Žinoma, ten nuplaukęs
dipukas nesėdės rankas
sudėjęs ir negali sėdėti,
kai tėvynė ašarose ir
kraujuose už geležinės
sienos plūsta.

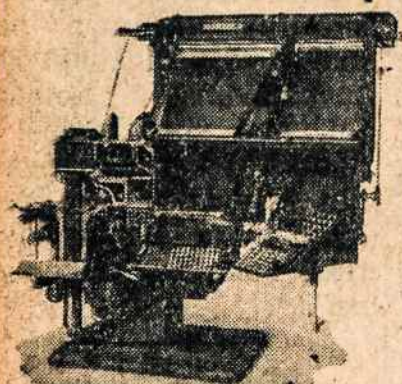
Lietuva nežus, kol yra
lietuvių laisvame pasaui-
lyje. Ateis laikas, kelsis
Laisva Lietuva, ir bus šv.
Marijos žemė, o mes grį-
šime linksmi, nepalūžę
dvasia į savo tėvynę.

Jonas Busys.

John Sinkiewicz, 28 m., iš Baltimorės, Md.,
amerikietis kareivis, pabėgęs iš rusų kalėjimo, ku-
ris buvo laikomas nuo lapkričio 5 d., 1948 m. su
trimis britų kariais Rytų Vokietijoje. Jis papasa-
kojo, kad ten Oranienburgo kalėjime buvo tardo-
mas 16 dienų ir naktų ir žiauriai bolševikų kanki-
namas: mušamas, nuogas laikytas šaltam vande-
nyje ir kitaip. Pagaliau jie išsigrėžė kalėjimo sie-
noje skylę ir išbėgo, ten išbuvę 10 mėn. be jokio
sprendimo.

Atliekame Spaudos Darbus

Laikraštis "Darbinin-
kas" turi įrengęs mo-
dernišką spausdėvę,
kurioje atlieka įvai-
riausius spaudos dar-
bus, skubiai ir nebran-
giai.

SPAUSDINAME:

knygas, pemiškus, at-
virutes, konstitucijas,
plakatus, tikietus, vizitines korteles, parengimų
programas, įvairius cirkuliorus, laiškus antraš-
tes, konvertus, vestuvių pakvietimus ir kitokius
spaudos darbus.

Visais reikalais kreipkitės:

"DARBININKAS"

366 W. Broadway

So. Boston 27, Mass.

DARBININKAS

(THE WORKER)

Published Semi-Weekly except holiday weeks, when issued weekly.

by
SAINT JOSEPH'S LITHUANIAN R. C. ASSOCIATION OF LABOR
Entered as second-class matter Sept. 12, 1915 at the post office at Boston, Mass. under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103. Act of October 3, 1917 authorized on July 12, 1918.

SUBSCRIPTION RATES PRENUMERATOS KAINA
Domestic yearly \$5.00 Amerikoje metams \$5.00
Domestic once per week yearly \$3.00 Vieną kart savaitėje metams \$3.00
Foreign yearly \$5.50 Užsieny metams \$5.50
Foreign once per week yearly \$3.50 Užsieny 1 kart sav-tėj metams \$3.50

DARBININKAS

366 West Broadway. South Boston, Mass.
Telephone: Redakcijai — SO 8-6608; Administracijai — SO 8-2680

Rusija ir Atominė Bomba

Prez. Trumano viešas pareiškimas, kad Rusija turi atominę bombą, kai kuriuos amerikiečius labai sujaudino. Ta žinia sudarė įspūdžio tarsi jau ta bomba būtų kritusi ant Amerikos žemės. Iš tiesų, tenka nustebti dėl tokio susijaudinimo. Juk nebe pirmiena girdėti spėliojimus, ar yra galimybės rusams tokią bombą pasigaminti. Spėliojimų būta visokių. Dažniausiai protauta šitaip: jei Rusija atominę bombą turėtų, tai ją tuč tuojau prieš Ameriką panaudotų. Kadangi ligi šiol nepanaudojo, reiškia, jos neturi. Lengva tuo nusiraminti. Tačiau politikos ir atomikos žinovai pridurdavo: dar neturi, bet gali pasigaminti, nes atominės bombos sekretą rusai jau turi. Vadina, si, džiūgauti netenka, nes pavojus nelikviduotas, tik keleriems metams atidėtas. Na, vis dėlto šioks toks atodūsis. Geriau rytoj negu šiandien.

Bet štai atominės žinybos ekspertai susekė, kad kažkokioj Sibiro vietovėj įvykis atominės bombos sprogimas. Ir, rodos, kad dar daugiau žmones išgasdintų. Prezidentas pareiškė, kad rusai tikrai turi atominę bombą. Visuomenėje kilo didelis nerimastavimas, beveik panika. Tačiau mokslininkai paaiškino, kad atominės bombos formula bei sekretas yra vienas dalykas, o jos pagaminimas visai kas kita. Jos sekretą Rusija, be abejo, turi. Juk neberekalo bolševikai nusigabeno nelaisvėn visus tos srities vokiečių mokslininkus, kurie ar tik ne pirmutiniai ištyrė atominės pajėgos paslaptį, tik jos nesuspėjo sunaudoti, veikiausiai dėl laiko ir lėšų trūkumo. Juos bolševikai prievarta į darbą įjunkė. Bet klausimas, ar visi vokiečių mokslininkai parodė gerą valią. Galėjo būti sabotažo. Ir vėl, tokiai gamybai reikia daug išlavintų toj srity darbininkų, gi Rusijoje jų labai trūksta. Kaip ten bebūtų, pirmasis bandymas, padarytas 1948 m., buvo labai nelaimingas: žuvo beveik visi sprogdinimo dalyviai. Prastas biznis, kai bomba saviškius nužudo. Be to, viena, kita atominė bomba karo nenulems. Spėliojama, kad Amerika jau apie 2000 at. bombų yra pasigaminusi. Štai dėlko Stalinas tyli ir — laukia.

Laukia bombų gamybos pasistūmėjimo. Nekantrauja. Nesigaili lėšų, nepaiso, kiek žus darbininkų darant sprogdinimo bandymus. Sužinota, kad keturioje vietoje yra įsteigti atominių bombų gamybos lizdai: prie Sukhum, ant Juodųjų marių kranto; ties Kara Kum, žemiau Aralo jūros; Uralo kalnuose netoli Zlatausto, ir Taškente. Suprantama, kad nieks nežino, kiek pažangos padaryta. Tačiau, kiek Rusija beistengtų, Amerikos nepasivys. Daug kas mano, kad Amerika turėtų dabar pasinaudoti savo persvara. Bet Amerika vadovaujasi žmogiškumo principu. Atominę bombą ji tik tuomet pavartos, kai bus priversta tai padaryti. Čia tai ir glūdi padėties tragiškumas, kad Amerika turi reikalą su tokiu priešu, kurs nesiskaito su žmogiškumo taisyklėmis.

Kova Už Lietuvišką Spaudą

Dipl. inž. Feliksas Vizbaras

Mano tėvelis ir motutė — Zubiškių kaimo, Svedasų parapijos ūkininkai, buvo karališki valstiečiai, ir jokios baudžios ponomas neatlikdavo. Uždėtus mokesčius nuo žemės ir šeimos narių sumokėdavo, į valsčiaus sandėlius nuveždavo nustatytą kiekį javų, ir tuo baigdavos visos svarbiausios prievolės valstybei — Didžiajai Rusijos Imperijai. Mūsų šeimoje gimė 7 vaikai, bet dėl blogai sutvarkytos mediciniškos pagalbos Lietuvoj 4 vaikai mirė maži arba jau kiek paaugę. Aš jau gimiau po 1863 m. sukilimo, bet dar gerai prisimenu pasakojimus kaip sukilėliai susiorganizavę miškuose puldavo rusų kariuomenę ir kaip žiauriai buvo kanikinami ir kariami sugauti "Buntaušėikai". Nors jau buvo praėjęs geras laikotarpis po sukilimo, bet pasipriešinimas ne tik nemažėjo, bet didėjo ir, kaip koks užraugas raudgas rūgo, kilo, o to raugo garai iš dvarų per klebonijas plito ir sodžius. Nerami dvasia, kuri neduoda žmogui užsnūsti, ypač jaunumenei, pradėjo plisti kaime ir jaunimas pradėjo domėtis, kas dedasi plačiame pasaulyje. Taigi, knyga tuo laiku kaime pasidarė labai laukiama svečias. Jaunumėnė nepasi-

Kada Prof. K. Pakštas Prabyla

Lietuvis profesorius kviečia visus Centrinės Europos tremtinius vienybėn, sudaryti Federaciją ir apšviesti naivius politikos vadovus.

Pasaulinio masto ekonomistų ir geografas Dr. Kazys Pakštas, Pittsburgho Duquesne universiteto profesorius, dar Lietuvoje buvo žinomas kaip "gyvasis sidabras", ori-ginalus savo pareiškimais ir geonolitiniams straipsniais. Jis ir Amerikoje yra valdyti jūros kelius. Aktualius ir dažnai prabyla aukštosios politikos klausimais, kurie liečia Lietuvą ir Ameriką. Štai Chicago's lietuvių dienraštyje "Draugas" (218-221 Nr. Nr.) tilpo prof. K. Pakšto labai įdomus straipsnis "PRIEMONĖS LAISVEI ATGAUTI IR RIBOMS NUSTATYTI".

Jis rašo: "Daug kartų paskirų senatorių, parlamentarų ir įtakingų politikų Vakarų pasaulyje, ypač Amerikoje, viešai pasisako už nepriklausomų Baltijos valstybių atstatymą. Mes, žinoma, esame labai dėkingi už jų humaniškus pareiškimus. Bet nei vieno karto Amerikos Kongresas neišnešė sprendimo aktyviai paremti žu-domas Baltijos tautas; nei vieno milijono dolerių Amerika nedavė Baltijos tautų laisvės kovai paremti ar jų žudomai kultūrai gelbėti. Juk labai lengva ir pigu buvo paremti Baltijos tautų pabėgusias kultūros įstaigas: universiteta, gimnazijas, mokyklas, teatrus, spaudą: lengva buvo Baltijos diplomatus prileisti prie DP globos, lengva buvo atsiskirti žiaurių screeningų, nedaug būt kainavę Baltijos universitetą kur nors Amerikon perkelti ir jį kukliai išlaikyti. Bet didžiausios demokratijos nenorėjo mažų demokratijų gelbėti. Jos gal manė, kad meškos pagautas avinėlis privalo pats savo spėkomis išsigelbėti".

Pabrėžęs Centrinės Europos politinę ir ekonominę reikšmę, prof. K. Pakštas nurodo į pataikavimą sovietų diktatūrai ir išvadoje sako: "Nuostabiai tenkino turimomis knygomis, ir buvo reikalingas gauti daugiau knygų, o taip pat ir turimas išmokti gerai paskaityti. Tačiau po 1863 m. sukilimo Muraujovas buvo uždraudęs lietuviškas knygas, lietuvių kalbos mokymą visose be išskirties mokyklose. Taip mano dėdė buvo išsiųstas 3 metams į Permos guberniją už tai, kad žandaras, jam einant į bažnyčią, jį pakratė ir surado lietuvišką maldaknygę. Namuose likusi žmona su 4 vaikučiais pakliuvo į didelius vargus, nes negalėjo vesti ūkio.

Nors buvo nelengva kaimo jaunui mokintis, tačiau mano laikais jau kelių ūkininkų sūnūs mokėsi miestuose, arba švedais ruošėsi laikyti egzaminus iš 4 kl., kad galėtų įstoti į kunigų seminariją. Kiekvieno kaimiečio buvo didžiausias noras, kad jo sūnus išeitų į kunigus. Toks noras buvo visai suprantamas, nes, tik kunigu esant, galima buvo dirbti savųjų tarpe. Kitokios specialybės lietuviai katalikai Lietuvoje tarnybos negalėjo gauti, gal, išskiriant dar medic. gydytojus. Taigi ši moksleivija, parvykdama iš mokyklų į kaimą, atsiųždavo lietuviškų laikraščių ir knygų. Iš knygų ir laikraščių kaimas sužinodavo apie garbingą ir garsią Lietuvos praeitį ir poezijos dalykeliuose rasdavo savo sielai pasitenkinimo ir gražios ateities perspektyvų. Tai vis buvo tas dvasinis

sustabdyti šį negirdėtą istorijoje žiaurumą: jos tik kalbės, kad kaž kur negeri dalykai dedasi..."

"Tai argi ne laikas pavergtiesiems jungtis?" — šaukia autorius.

Esą po būsimojo karo bus stengiamasi atstatyti nedalomąją Rusiją, esą net pats Valstybės Departamentas (JAV) kol kas stoja už Rusiją nedalomą, su kolonijomis. "Tai labai blogas ženklas Ukrainai, Gudijai, Kaukazu". O ką jau kalbėti apie Baltijos valstybes!...

Prisimindamas paskutinįjį karą, autorius sako, kad tai buvo

"KARAS PAGAL STALINO PLANUS".

Autorius visai teisingai 1941 m. rudenį skentiškai atsiliepė apie tik ką paskelbtąjį Atlanto Charterį, "pavadindamas jį nauja priemone karo ūpui kelti, karo paskolos lakštams parduoti ir t.t." Tada jį buvo skersomis pažiūrėta. Bet ar ne teisus jau tada buvo prof. K. Pakštas?...

Toliau prof. K. Pakštas kritikuoja anglosaksų galvoseną ir egoistinę politiką.

"KAS DARYTINA?"

klausia autorius. Ir atsako penkiaais plačiais punktais. Esą reikia, kad Amerikoje ir Vakarų Europoje kurtųsi tikros egzilinės valdžios, kad Centro Europos egzilinės valdžios bendromis jėgomis išvystytų stiprią informaciją apie savo šalis, apie jų pastangas sukurti didžiulę Federaciją, kad tos valdžios sudarytų tarpusavio teismą ribų ginčams spresti, kad tokia Federacija galėtų kalbėti bent šimto milijonų vardu (su Ukraina būtų net 150 mil.); esą Atlanto Paktui atbaidžius Rusiją nuo tolimųjų užkariavimų Vakarų Europoje, atitolina kuriam laikui karą, bet tas "Vakarams saugesnis periodas Centrinei Europai gali būti pats pavojingiausias:" per eilę metų rusai "dės pastangas likviduoti tuose kraštuose visą kultūrinį sluoksnį..."

"REIKIA STIPRAUS FRONTO" sako prof. K. Pakštas. "Jungtinės Tautos ir didžiosios valstybės nieko konkretaus nedarys, kad akstinas, kuris nebeleido kaimo jaunimui snausti ir nieko neveikti. Tuo laiku lietuviška knyga kaime buvo mylima ir branginama, tačiau iš kitos pusės ji turėjo būti slėpiama nuo "uredniko" ar žandaro akies. Man norisi kaip tik pasidalinti su geriausiais skaitytojais keliais prisiminimais iš anų laikų knygų platinimo įvykių, kurie man yra labai gerai likę atminty.

Vieną sekmadienį tėvelis su motute išvažiavo į bažnyčią Svedasuosna, o tarnas su tarnaitė išėjo į Salas. Aš su savo broliu Antanu likome namus saugoti. Tiesa, iš mūsų sargai buvo ne kokie: man buvo 6 metai, o broliui 8. Mes jau abu buvome pramokinti iš lietuviškų elementorių, atvežtų mūsų vyresnio brolio tuo laiku lankiusio Liepėjos gimnaziją. Mes abu sėdime prie lango ir žiūrime į kelią, kuriuo turės grįžti iš Svedasų tėveliai ir parveš dovanų. Nors gerai žinojome, kad dar ankstyvas grįžimui laikas, nes sieninis laikrodis tik ką išmušė 11 val., t. y. pats Šv. Mišių laikas, bet kadangi mes poterėlius buvome atkalbėję, tai laukėme grįžtančių. Tik staiga pamatėme toli vieškelio, vežimą atvažiuojant. Štai jau ir pro kryžį pravažiavo ir leidžiasi nuo kalnelio. Stebėtina — kas gi čia galėtų tokiame nelaike važinėti? Mes, prisipaudoję nosytes prie stiklo ir išpūtę akutes, žiūrėjome. Žiūrime — ratuose sėdi žandaras

SUSIPAŽINKIME SU GYVENIMO KNYGA

T. Klemensas Žalalis, O.F.M.

Kierkegaard skaitydamas Evangeliją ar kitas šventraščio knygas jaučia Dievą kalbant ir jį klausiant: ar tu tai darai, ką skaitai? Išties, juk kiekviename Evangelijos puslapyje Kristus kalba ir moko, kaip žmonės privalo gyventi. Todėl jau šv. Augustinas ragina visus skaityti Bibliją: skaitykite šventraštį, skaitykite dažnai, kad nebūtumėte akli ir aklyj vadai. Skaitykite šventasias knygas, nes jose rasite tai, ką turite daryti ir ko vengti. Skaitykite šias knygas, nes jos yra tas saldusis medus, kuris daugiau pasotina sielą, negu bet koks kitas maistas. Čia kalba ne eilinis žmogus, bet šventasis, kuris gyvenime turėjo daug kovoti ir tik Biblijoje atrado tiesą ir gyvenimo realybę.

Kitas tų laikų garsusis pamokslininkas Šv. Jonas Aukšaburnis nepašyšksti žodžių išreikšti tikrą šventraščio vertę. Paga! jį visas šventraštis tai vertinbiausia brangenybė. Kiekvienas sakiny, kiekviena mintis nors ir trumpiausia yra gyvenimui turtingiausia. Tai neišsemiamas šaltinis, tai fontanas, kuriam nepritrūksta vandens. Nesistebėkite, kalba šventasis, jei taip išsireiškia, nes tai kalbu iš prityrimo. Visi, kurie gyvena prieš jį, sėmė iš to šaltinio ir tie, kurie gyvena vėliau, irgi sėms savo gyvenimui jėgų; o tas šaltinis netik nesumažės, bet dar padidės savo turtais. Teisingai kalbėjo šv. Jonas Aukšaburnis, nes šiais laikais šventraštis yra daug turtingesnis, daug aiškesnis, daug suprantamesnis. Ir negali būti kitaip, nes per 15 šimtų metų tūkstančiai žmonių prarimojo ilgas valandas prie tos knygos ir atidengė jo paslaptis visų tautų žmonėms. Argi mums nėra įrodymas, jei šventraštis yra išverstas į 400 kalbų. Dabar viso pasaulio žmonės, neišskyrus ir lietuvių, gali skaityti šventraštį savo kalboje ir naudotis tais neišsemiamais praktiniam gyvenimui turtais.

T. Klemensas Žalalis, O.F.M.

optimistiškai ir pasitikėsi vien būsimo karo riziką. Krikščionių civilizacijai ir laisvajai žmonijai gelbėti Centrinę Europą turi nei kiek mažesnės svarbos negu Vakarinė. Jos gelbėjimas yra vertas geriausių jungtinių pajėgų, bilijonų turto ir marių kraujo. Nes be laisvos ir sujungtos Centrinės Europos ilgai žėjęs senajai stovyklai, liepos 30 d. turėjo sustoti. To biuletenio nuo 1945 m. gegužės 21 d. iki 1949 m. liepos 30 d. išėjo iš viso 1253 numeriai. Ankstybesniems jo redaktoriams išvykus, nuo š. m. balandžio 1 d. iki sustojimo biuletenį redagavo mokytojas A. Radžius. Daugiau kaip ketverius metus biuletenį, diktuojant, perrašinėjo A. Skladytė.

Sustojo "A. B. Dienos naujienos"

Ketverius metus, du mėnesius ir dešimtį dienų Kempteno lietuvių stovykloje ėjęs informacinis vietinių ir pasaulinių žinių biuletenis — "A. B. Dienos naujienos", dėl emigracijos visiškai sumąžėjęs senajai stovyklai, liepos 30 d. turėjo sustoti. To biuletenio nuo 1945 m. gegužės 21 d. iki 1949 m. liepos 30 d. išėjo iš viso 1253 numeriai. Ankstybesniems jo redaktoriams išvykus, nuo š. m. balandžio 1 d. iki sustojimo biuletenį redagavo mokytojas A. Radžius. Daugiau kaip ketverius metus biuletenį, diktuojant, perrašinėjo A. Skladytė.

Bet Kemptenas neliko be dieninių informacijų: vietoj sustojusio tenai naujai kolonijon atsikėlęs A. Kondrotas pradėjo leisti kitą biuletinį — "Dienos žinias".

E. K. Vilnietis.

T. Dr. Klemensas Žalalis Amerikoje

Prof. T. Klemensas, O.F.M. netikėtai atvyko į Ameriką iš Kanados kelioms dienoms. Grįždamas atgal žada praleisti pranciškonų ikūrėjo Šv. Pranciškaus šventę pas T. Petrą Baniūną, O.F.M., Greene, Me. vienuolyno viršininką.

su raudonais šinūrais, ant kaklo ir su žvaigžde kepurėje. "Žandaras;" Aš tuojaus stvėriau iš stalčiaus elementorių ir po pečių palindau, kur žiemos metu motutė laikydavo vištas. Nurėplijau į pačią tolimąją kertę, greitai prakasiau sudžiūvusias vištų atmatas, padėjau elementorių ir pats savo krūtinute jį pridengiau, lyg tvirčiausiu skydu, o širdutė taip plakė... Aš, kvapą sulaikydamas, stengiuos nealsuoti. Antanas pasiliko grįčioje. Girdžiu jėgo du žmonės: vienas su batais, kitas ar basas ar su naginėmis apsiavęs. Vienas klausia: "Ar tėvas namie?" — Antanas atsako, — "nėra — į Svedasus išvažiavo su motute". — "Ar vyresnių nėra?" — "Nėra".

Tuo laiku batutas išvaikštinėja po grįčią ir girdžiu, kaip atidarė spintelę, paskiaus stalčių. Mano širdis visai apmirė ir aš dar stipriau spaudžiu elementorių savo krūtine. Nors "svečių vizitas" tęsėsi nedaugiau 10 min., man atrodė labai ilgai ir, rodos, jau jau kas nors pradės lįsti į pečių. Net drebulys nukratė. Girdžiu, grįčios durys atsidarė, ir abu nekvietieji svečiai išėjo, o po kiek laiko ir ratai nudardėjo. "Feliksiuk, lįsk dabar iš po pečiaus — žandaras jau nuvažiavo" — šaukia Antanas. Aš išlindau, bet elementorius liko užkastas. Kas gali žinoti: gal žandaras sugalvos dar sugrįžti? (Bus daugiau).

Ar demokratija reikalinga tik silpnoms ir nugalėtoms tautoms?

Tokį klausimą iškelia "Cicero Life", patalpindama savo š. m. rugsėjo mėn. 21 d. numerįje Dr. Kazimiero Sruogos (Kazio Veržiko) antrą laišką.

Kazimieras Sruoga, atsiliepdamas į amerikaniškosios direktoriaus Mr. Joseph Sebek laišką, tilpusį toje pačioje "Cicero Life", po trumpo įžangės taip rašo: "p. Joseph Sebek sako: "Komunizmas šiandien sudaro pasauliui tikrą pavojų, bet mūsų uždavinys Vokietijoje yra kur kas sudėtingesnis, negu Japonijoje. Per daug energijos mes išievojome kovoje prieš komunizmą tame krašte (atseit Vokietijoje). Nepakankamai buvo pabrėžiamas demokratijos reikalingumas masėms. Vokiečių tauta niekuomet neturėjo gero skonio tikrai ir veiksmingai demokratijai".

Tas viskas, rašo Sruoga, yra tikra teisybė ir aiškus reikalas, išskyrus tik vieną klausimą. Juozapas Stalinas buvo pats pirmutinis ir pats žiauriausias diktatorius Europoje. Vėliau, atėjo Musolini ir Adolfas Hitleris. Šie abu pasisavino "geriausius" Sovietų tiranijos metodus. Hitleris buvo pats pirmutinis Stalino kariškas sąjungininkas. Abu jie, Stalinas ir Hitleris pradėjo agresiją, kuri sukėlė antrąjį pasaulinį karą.

Tuo būdu Stalinas tapo pačiu pasekmingiausiu "mokytoju", o Musolini ir Hitleris jo "nelaimingi" mokiniai. Tie mokiniai jau nuėjo ten, kur jiems buvo skirta.

Aš iš tikrųjų negaliu suprasti, kokių būdu amerikiečiai galėtų sekmingiau pabrėžti demokratijos reikalingumą vokiečių tautai, kai tuo pačiu laiku "mokytojas" Stalinas užima (per savo atstovus) garbingiausią vietą tarptautiniuose tribunuose (Nurnberg) ir Jungtinės Tautos, kur Jungtinės Amerikos Valstybės vaidina tokį lemiantį vaidmenį.

Kokių būdu Vokiečių ir kitos mažiau informuotos tautos gali išvengti įspū-

džio (žinoma, visai klaidingo), kad demokratija yra labai geras dalykas tik silpnoms ir nugalėtoms tautoms ir kad stiprioms ir karą laimėjusioms valstybėms, tokioms kaip Sovietų Rusija visai nėra reikalo gaišti laiką su demokratiniais principais ir žmogaus teisių gerbimu.

Aš ir kiekvienas iš mūsų žino puikų Jungtinių Amerikos Valstybių demokratijos pavyzdį, kuri yra ir galinga ir karą laimėjusi. Tai tiesa. Bet jei taip pat yra tiesa, kad Sovietų Rusija yra Vokietijos netarpiškas kaimynas, kuris yra ir stiprus ir agresyvus.

Tai, va, kur glūdi problema. Ta problema kaip

tik ir kelia didžiausią susirūpinimą ne tik vokiečių tautai, bet ir daugeliui kitų Europos tautų.

Pirmoje eilėje ta problema yra susirūpinę visos tos Europos tautos, kurias "išlaisvino" Raudonoji Armija arba, kurios "savanoriškai prisijungė" prie Sovietų Rusijos dėl to, kad padorieji Vakarų Sąjungininkai padarė labai rimtas klaidas savo politikoje karo metu.

Aš ir daugelis kitų "Cicero Life" skaitytojų būtų labai laimingi, jei galėtū išgirsti Mr. Sebek'o nuomonę šiuo klausimu.

Mr. Sebek dar nedavė atsakymo. Įdomu, koks tas atsakymas bus.

LAIŠKAS IŠ AUSTRALIJOS

Perka sklypus, statosi namus

Vos išsikėlėme į Australijos sausumą, tuojau nuvežė į pereinamus lagerius. Pereiname į lagerius suaugusiems ir su didesniais vaikais nesudaro jokių sunkumų. Su mažais, o ypač žiemomis metu, tenka truputį pavargti. Barakai Bonegilloje, kur mes gyvename, yra išskardos, be lubų, tik su grindimis. Palėpiai visiškai kiau ir švilpia vėjai. Panašiai kaip lietuviškos daržinės šienai ar javams sudėti. Šitokiam barake vasarą visai puikus gyvenimas, bet žiemą šaltoka, nes naktimis yra 4-6° šalčio, net vanduo užšala. Blogiausia, kai vaikai serga. Stovyklos administracija sako, kad vėliau viską sutvarkys, — dabar nespėjo. Pereinamoji stovyklų netenka ilgai gyventi, todėl nėra ko biojti. Ten gyvena, kol pasiskiria vyrus darbam, o jau tada šeimas veža į šeimų stovyklas.

Šeimų stovyklose visai kas kita. Barakai tokie pat iš viršaus skardiniai, bet vidaus sienos išmuštos storu, baltu kartonu. Kambariukai su lubomis ir grindimis. Vienas kambarėlis 4x4 m. Tokiam kambarij gyvena šeima iš 2-3 asmenų. Jei šeima didesnė, arba daugiau suaugusių, tuomet gauna du arba vieną didesnį. Lovos su matrasais ir visu paklojimu. Paklodos keičia kas mėnesį. Voniomis, dušais, elektra ir visu kitu galima naudo-

tis laisvai. Maistas, butas ir tt. kainuoja į savaitę suaugusiame 1 sv. 10 šil. Suaugusių laikomas nuo 16 metų. Už vaikus didesniais vaikais nesudaro jokių sunkumų. Su mažais, o ypač žiemomis metu, tenka truputį pavargti. Barakai Bonegilloje, kur mes gyvename, yra išskardos, be lubų, tik su grindimis. Palėpiai visiškai kiau ir švilpia vėjai. Panašiai kaip lietuviškos daržinės šienai ar javams sudėti. Šitokiam barake vasarą visai puikus gyvenimas, bet žiemą šaltoka, nes naktimis yra 4-6° šalčio, net vanduo užšala. Blogiausia, kai vaikai serga. Stovyklos administracija sako, kad vėliau viską sutvarkys, — dabar nespėjo. Pereinamoji stovyklų netenka ilgai gyventi, todėl nėra ko biojti. Ten gyvena, kol pasiskiria vyrus darbam, o jau tada šeimas veža į šeimų stovyklas.

Mažiausias Australijoje vyro savaitinis uždarbis siekia 6 sv. Vienas vyras lengvai dirbdamas gali išlaikyti 4 asm. šeimą. Moters uždarbis yra kiek mažesnis už vyro, nors, gal būt, darbas ir tas pats. Žodžiu, šeimų gyvenimas stovyklose, bent čia Cowroje, nėra blogas. Yra — žmonių, kuriems visur ir viskas negerai, bet tikrumoje suteikiama Australijoje nebūna pradžia, kas kitur nuvažiuos randama daug blogiau.

Šeimų stovyklose medicinos pagalba nemokama. Sergantis gydomas nemokamai net jei guli ligoninėje, nereikia mokėti už maistą. Jei dirbantys serga — šeima gyvena nemokamai. Smulkesnio draudimo ligos atvejų, negalėčiau pasakyti. Nežinau, kaip visa tai yra gyvenant privačiai. Kurie atvažiuo prieš metus, jau perkasi žemės, statosi namus, įsigyja baldus ir visa kita. Žemė Australijoje gana pigi. Namų statymas taip pat nebrangus, nes nereikia storių sienų nei kita. Palyginamai viskas yra nebrangu, o ypatingai maistas. Daržovės ir bulvės kiek brangesnės negu miltai. Centneris miltų kainuoja 1 sv., cukrus 1½. Labai pigi mėsa, lašiniai, taukai ir vilnoniai gaminiai.

Darbo tempas gana lėtas. Dirba tik 5 dienas po 8 val. savaitėje. Šeimų stovyklose yra vaikams pradžios mokykla. Mokyklose moko tik angliškai. Lankusius gimnaziją siunčia į miestelį, kur yra gimnazija. Mokslas privalomas iki 16 metų. Mokslas tiek pr. mokykloje tiek gimnazijoje nemokamas. Cowra stovykloje tik šiemet atidaryta. Mus čia atvežė pirmutinius. Per porą mėnesių užpildė visus blokus. Yra 8 blokai ir kiekvienam bus po tūkstantį asmenų su vaikais.

SENELIAI DP BELGIJON

"Tem. Chretien" (12. 8. 49) rašo:

Po didžiųjų katastrofų, kaip karas, lieka žmonijoje žaizdų. Vienos iš jų matomos, bet kartais sunkiai pagydomos, kitos nematomos, kaip pav. moraliskai ir fiziškai palaužtos jėgos. Bet ir šitos žaizdos atsitiktinai gali atsiderinti visuomenės akivaizdoj.

Štai ant vieno kunigo dominikono (R. P. Pire, Huy) jau ir taip apkrautų pečių užkrito dar viena problema, tai "apleistųjų" klausimas. Sužinojęs kai kurių skaudžių smulkmenų apie DP stovyklose gyvenančius, jis nuvyko pats savam akim patirti padėtis. Aplankė 24 stovyklas, 2 sanatorijas, senelių prieglaudą ir vaikų namus. Grįžo į Belgiją, tvirtai nutaręs dėti visas pastangas pagelbėti labiausiai nelaimingiems vadinamiems "apleistiesiems".

IRO dėka stovyklos sparčiai tuštėja, išvežama darbo jėga ir vaikai — ateitis. Lieka "niekam nebeverti": seneliai, nepagydomi ligoniai, invalidai ir seni mokslo žmonės. Dramos branduolys yra tas, kad IRO baigia savo dienas 1950 m. birželio mėn. Jau dabar tų nelaimingųjų širdys perpildytos baimės būti nustumtiems už Dunojus... Austrai, patys būdami neturtingi, neslepia panašius ateities planų šitų apleistųjų DP klausimų, kurių skaičius siekia 20,000, iš jų apie 2,000 visiškai beviltiškoje padėtyje. Juos minėtas kunigas pasižadėjo išgelbėti.

Uždavinys sunkus. Galima numatyti betgi du sprendimu. Idealiausias sprendimas: sudaryti jiems sąlygas atvykti į privilegijuotus kraštus kaip Belgija, Olandija, Šveicarija, Švedija, Norvegija ir čia leisti ramybėje numirti. Netiesioginis sprendimas būtų: šeima globoja vieną iš tokių apleistųjų, siųsdama jam laiškus

Kultūrinis gyvenimas mūsų stovyklose dar pačioje užuomazgoje. Šiandien buvo pirmos liet. pamaldos. Iki šiol atvažiuodavo australų kunigai. Jie būdavo visados labai malonūs ir su nuoširdumu stengiasi padėti tiek mūsų kunigams, tiek žmonėms. Ir šiaip australai yra labai nuoširdūs, visur, mieste ar kur kitur nesijauti kaip Vokietijoje, kad buvai dypukas ir išskiriamas. Dar Bonegilloje teko pastebėti, kaip australas kunigas nuoširdžiai stengiasi, kad kuo daugiau našlių vaikų patalpintų į nemokamus pensinatus, kad motinos galėtų dirbti. Ten daug darbuojas kunigas Kavaliauskas (iš Bambergo). Jis yra Bonegillo kleminas. Jis asmeniškai nėra patenkintas, nes kunigams nemokama išlaikymą, o iš rinklių senatvei nieko negalima susitaupyti. Australų kunigai gyvena geriau negu Vokietijoje, nes australai, kurie yra katalikai, tai ir pareigas pildo stropiai.

Mums, vargšams, apsikautiems tik savo asmeniškose reikaluose reikalinga gerų misijonierių, nes ir žmonės, kaip daiktas nevalomas, nesistengia patys nusivalyti, o laukia kito patarnavimo. Todėl ir mes laukiame misijonierių, kurie savo šventu ryžtu atneštų mūsų visuomenei daugiau šviesos. Minios laukia ir nežino ko, nes trūksta gyvo žodžio, kurio mūsų kunigai nebepajėgia visiems perduoti, nes daugumas išisklaido po visos Australijos užkampius ir pelyja.

Tuo kart Jūs S. A.

Jugoslavijos užsienio reikalų ministeris, Edward Kardelj, kalba Jungtinių Tautų generaliniame susirinkime, iškeldamas smarkius kaltinimus prieš Sovietų Rusiją, kad ji grasanti Jugoslavijos saugumui.

(būtina!), mažyčius siuntinėlius, tokiu būdu jis nesijautų visai apleistas. Kunigas dominikonas jau surado 400 tokių globojančių šeimų.

Grįžkim prie idealiausio sprendimo. Konkurencijos baimė išnyksta, nes jie nebepajėgūs dirbti, todėl nebepadaugins bedarbės. Tačiau tai nereikia, kad tie žmonės negali suteikti jokio patarnavimo. Štai mano "krikšto sūnus" 77 metų profesorius medicinos fakulteto, dirbęs visomis jėgomis mokslui, dabar desperacijoj, nes nebepajėgi dirbti, daugiau mokyti. Argi mūsų profesoriai negalėtų priimti prie savo stalo kokio nelaimingo kolegos?

Minėtas kunigas siūlo ateičiai rasti pačiam krašte didžiųjų pastatų tarpe namus tų žmonių prieglaudai. Iš kitos pusės kreiptis į UNO, UNESCO ir ypač rūpintis, kad IRO gyvavimas būtų prailgintas Austrijoj.

Padaryti galima daug. Reikia tik pažinti ir suprasti, o meilė pradėta darbą užbaigs.

Kur tas šaltinėlis...

Kur tas šaltinėlis, Kur aš jaunas gėriau? Kur ta mano merguzėlė, Kur aš mylėjau? (2k.)

Kur aš mylėjau, Širdelėj turėjau, Kas naktelėj per sapnelį Žodelį kalbėjau?

Jau tas šaltinėlis Žolele užaugo, Jau ta mano merguzėlė Už kito išėjo.

Balnosiu žirgelį, Žirgą juodberelį, Vysiu, vysiu merguzėlę Ir josios pulkelį.

Poezija

Parašė Jurgis Baltrušaitis. Išeido kun. Pr. M. Juras, 1948 m. "Darbininko" spauda. Knyga turi 270 pusl. Kaina \$2.00.

15 Lietuvoje Sušauktytų Kunigų

Parašė Juozas Prunskis. Išeista 1942 m. Tai dokumentalinis bolševikų žvėriškumo įrodymas. Kaina — 15c.

Kaip Tapti Amerikos Jungtinių Valstybių Piliečiu?

Klausimai ir atsakymai anglų ir lietuvių kalbomis. Dar neturintiems Amerikos pilietybės ypatingai naudinga knygelė. Kaina — 25c.

"Darbininkas", 236 W. Broadway, So. Boston, Mass.

TRUPINĖLIAI

Atvykęs iš Europos DP "kacetų" į USA, pirmą mėnesį tik valgiau, miegojau ir vėl valgiau. Mieloji žilaplaukė Onutė, pagal giminytės laipsnį lyg ir teta, nesistebėjo, kodėl taip ryju. Dideliausiais maišais ji tempė namo valgomas gėrybes, krovė į "eisboksį", paskui dėliojo ant stalo, ir vis kalbėjo: "Valgyk, Januk... Tepkis istoria... Gal dar "šortelio"?... Imk "keiko"... Kokią "sodę laikini"?... Gal alaus?... Ir taip be pertraukos. Dėdė Aleksandras nepraleido nė vieno valgio, nepirpylęs man ir sau po stiklėlį kitą stipresnio gėrimelio...

Šitaip esant, suvytęs nuo IRO kirmėlėto maisto, dalinto katės normomis, mano kūnas bemaž atsigaivė ir aš pasijutau galįs vartyti kalnus... Paskui, ačiū gerajam Poliui, gavau "džiabą", pradėjo plaukti pėdės, už kurias ko, bet jau maisto turėjau iki valiai. Tikriausiai nereikės dėl kvortos nugriebto pieno dumti kelias mylias pas ūkininką, kaip būdavo Vokietijoje.

Taigi, kūniški reikalai lyg ir sutvarkyti. "Bet kaip bus su dvasiniu maistu?" — kartą kilo neišvengiamas klausimas. Pradėjau atsargiai teirautis ir dairytis. Mieste yra apščiailiečių organizacija, bet negi šoks iš karto į bet kurią. Reikia pasirinkti artimiausią, kas Amerikoje, kaip atrodo, nėra jau taip lengva. Šis reikalas, kol kas, taip ir stovi neišspręstas. Lietuvių parapija turi savo bažnyčią, dvi dideles sales susirinkimams bei pramogoms, katalikiškam jaunimui susiburti nebologai įrengta patalpėlė — klubą. Didelė dalis senųjų mūsų emigrantų ir čia gimusių lietuvių spiečiasi apie "Jaunųjų Vyrų" klubą, kurio svarbiausioji vietoj stovi bufetas. Knygų, nei laikraščių, padėtų užėviui pasiskaityti, nepastebėjau. Broliai tautiečiai man paaiškino, jog lietuviškų knygų leidyklos Amerikoje nėra, nes toms knygoms nėra rinkos. Esmės visi sunkiai dirbame, ir nesilaiką ištarto ar, net gi tai po darbo norisi pasilsėti, užrašyto žodžio. Taigi, esą, tu išgerti stiklą alaus, pasilinksinti visa tai galvoje, yra paminti, — ne knygas vartyti. Akys žaliuoja nuo darbo".

Gal tie samprotavimai ir patoti nič nieko iš anksto nepragrįsti, tačiau jie manęs neįtikino.

PRIETELIAI IR "NEPRIETELIAI"...

Kiekvienas tremtinys atvažiuo į Ameriką kieno nors pakviestas, kieno nors sudaryta bomba tokia galinga. Bet jei mis garantijomis. Tie tremtinių rėmėjai parodė daug patriotizmo, širdies ir, reikia pasakyti, ko, palaukite kiek, iki jie jus drąsos. Ar gi jie žinojo, kas šioje srityje pasivys. ten toks jų garantijomis atvažiuos? Gal tinginys, girtuoklis, "lengvaduonis", ims ir užguls visus savorius taip sunkiai uždirbtą barmą "pėdę". Juk visokių žmonių yra. Ar tai ne rizika? Todėl, kiekviena tremtinių ištisė sesių ir brolių amerikiečių ranka visokiais atvejais yra verta nuosirdaus pabučiavimo. Kas atsitiko paskui? Paskui mes girdėjome kalbant, stebėjome faktus, net gi laikraščiuose skaitėme, jog vienur kitur, vienas kitas "Di Pi" ir jų geradariai anksčiau ar vėliau susipyko, nesugyvena, nedraugiskai išsiskyrė... Vadinasi, viena pusė neatlaikė dėkingumo, kuris turėtų būti amžinas, kita pusė matomai nesugebėjo savo gero darbo artimui apvainikuoti nevystančių vainiku.

Nieko neatitinka be priežasties. Visi esame žmonės, su visomis to žmogiškumo ypatybėmis. Sunku ir neteisinga reikalauti iš kiekvieno asmens, kad jis tiksliai suprastų kitą, kad jame būtinai tilptų visos kultūringo žmogaus dorybės. "Nėra namų be dūmų", — sakoma senas lietuvių priežodis. Jei šeimoje, kur visi savi, įvyksta nesusipratimų, tai ką bekalbėti apie gimines ar svetimus dykukus ir jų geradarius, kurie ilgai, ar ir visai, vieni kitų nematė, kurie ilgai gyveno baisesiai skirtingose sąlygose?

Tačiau apie tokius privačius "nesusipratimus" tikrai nereikia rimtai kalbėti; juo labiau — rašyti spaudoje. Stebūsiai kai kurių laikraščių pasiūlymai minėtus menkniekius viešai panagrinėti ir abi puses lyg ir pamokyti. Ar tiems "mokytojams" neatėjo į galvą, jog tu burbulų pūtimas gali pakenkti dar tebevalgstantiems IRO užtėlynuose mūsų tautiečiams?!

"LINKSMA ŽINELĖ"

Prezidentas Trumanas viešai paskelbė, jog rusai susprogdino pas save atominę bombą. Vadinasi, ko pasaulis labiausia bijojo, jau ne tik USA šį baisų ginklą turi.

Tačiau blogiausia yra tai, komentuoja jankiai, kad bolševikų totalitarinės valstybės atšakingieji asmenys nepasižymi nei atvirumu, nei nuoširdumu, "mes visi sunkiai dirbame, ir nesilaiką ištarto ar, net gi tai po darbo norisi pasilsėti, užrašyto žodžio. Taigi, esą, tu išgerti stiklą alaus, pasilinksinti visa tai galvoje, yra paminti, — ne knygas vartyti. Akys žaliuoja nuo darbo".

Gal tie samprotavimai ir patoti nič nieko iš anksto nepragrįsti, tačiau jie manęs neįtikino.

Skaitykite ir platinkite katalikišką spaudą — laikraštį barmą "pėdę". Juk visokių žmonių yra. Ar tai ne rizika? Todėl, kiekviena tremtinių ištisė sesių ir brolių amerikiečių ranka visokiais atvejais yra verta nuosirdaus pabučiavimo. Kas atsitiko paskui? Paskui mes girdėjome kalbant, stebėjome faktus, net gi laikraščiuose skaitėme, jog vienur kitur, vienas kitas "Di Pi" ir jų geradariai anksčiau ar vėliau susipyko, nesugyvena, nedraugiskai išsiskyrė... Vadinasi, viena pusė neatlaikė dėkingumo, kuris turėtų būti amžinas, kita pusė matomai nesugebėjo savo gero darbo artimui apvainikuoti nevystančių vainiku.

PASAKŲ KNYGA - "Kur Bakužė Samanota"

Parašė A. Vaičiulaitis

Šioje apysakų knygoje "KUR BAKUŽĖ SAMANOTA" telpa be galo idomų 12 istorijų ir 12 pasakų, kaip tai: "PABEGLIAI", "LOKYS IR VOVERĖ", "OŽIO BALSAI", "ADOMAS IR IEVA", "UODAS", "POPIEŽIAUS PAUKSTYTE", "SENAS KARVELIS ALEKSANDRAS", "ŽIOGŲ DAINA" ir t.t. Knyga 288 puslapių. Kaina \$2.00. Užsakant šią knygą nereikia mums lašką rašyti, tik įdėkite iškirptą kuponą su \$2.00 į konvertą ir prisiųskite "Darbininkui". Gavę kuponą, tuojau nusiųsime jums knygą. Rašykite:

"DARBININKAS" So. Boston 27, Mass.

366 W. Broadway So. Boston 27, Mass.

"DARBININKO" ADMINISTRACIJAI: —

Šiuo metu siunčiu jums \$2.00 ir prašau atsiųsti pasakų knygą — "KUR BAKUŽĖ SAMANOTA".

Vardas _____

Adresas _____

Siaubingos Deportacijos

(Eltos Žinios)

I. 1948 m. gegužės 22 dienos trėmimai

(Tęsinys)

Visi, kurie sutiko pasirašyti, — jų buvo maža, — buvo apgyvendinti Sibire lengvesnėse sąlygose, kiti visi blogesnėse. Paskui atvažiuodavo mašinos, visi tremiamieji suvaromi į jas ir išvežami į geležinkelio stotis, kur stovėdavo jau parengti vagonų ešalonai su spygliuotomis vielomis ant vagonų langelių. Iš čia išveždavo nelaiminguosius į svetimą kraštą bado mirčiai.

Nesinori tikėti, kad tai įvyksta XX amžiuje. Visa tai matydama, pradėti visa širdimi nekėti varkščių, kurie tuo laiku sėdi prie apvalių stalų su hanibalais ir svarsto įvairias žmogaus teisės "ginti" rezolucijas, kurie jau dinasi ir protestuoja dėl 10 graikų profsąjunginių narių, tokių pat kaip niekšai stribai Lietuvoje, ir kurie nesijaudina, kada milijonai žmonių yra išžudoma.

Su tremiamaisiais visą laiką yra elgiamasi labai žiauriai — patyčios, buožių smūgiai lydi juos... Ypač žiaurumu pasižymi "katiušos" ir stribų moters. Jos akmenimis puola, spardo, spiaudo nelaiminguosius. Patys rusai stengiasi sudaryti iškilmingą, šventišką nuotaiką. Išpuošę angliškais ir amerikoniškais drabužiais, vaikšto po miestą ir demonstruoja. Vakarop, po darbo, jiems prasideda balius.

Dėl pagrobto turto iš nelaimingųjų įvyksta visuomet muštinės. Per šias dienas žūsta milijonai turto, kurį išdrabsto nuovokos neturį rusai ir vietiniai išsigimėliai. Sunaikinamas turtas, kurį žmonės per daugelį metų savo kruvinu prakaitu įgijo, krovė. Sunaikinamos gerybės ir pasikesinama į brangiausį žmogaus turta — gyvybę.

Tūkstančiai gyvulių, kurie būna suvaromi į miestelius — daugumas išstampa. Jūs išmeta netoli miestelio, ir oras būna apylinkėse nežmoniškai užterštas.

ISIGYK ANGLISKAI - LIETUVIŠKĄ

ŽODYNĄ

English - Lithuanian Dictionary

Zodynas turėti savo knygyne yra be galo naudingas dalykas nes jis yra geras kalbos mokytojas ir stiprus patarėjas.

Mes siūlome Jums Angliškai-Lietuvišką Žodyną, kuris yra kiekvienam reikalingas. Jo formatas dydis: 6 col'ai per 4". 400 puslapių; kietais, stipriais audeklo apdarais. Parduodavo po \$4.00; dabar mes Jums siūlome bargeną — atiduodame už \$3.00. Mes jų nedidelį skaičių turime. Prašome skubiai užsisakyti.

Užsisakant žodyną, mums laiška rašyti nereikia, tik įdėti į konvertą kuponą su \$3.00, ir tuojaus gausite puikų Angliškai-Lietuvišką Žodyną.

Užsakymus siųskite:

DARBININKAS

366 West Broadway So. Boston 27, Mass.

Siuomi siunčiame \$..... ir prašome atsiųsti mums Angliškai-Lietuvišką Žodyną.

Vardas

Adresas

ISLYDI HIMNAS IR VARPAI

Išvežamųjų daugelis laikosi išdidžiai. Gieda Tautinę Himną ir partizanų dainas, pasigirsta šauksmais: **vistiek mūsų nugalės.** Nelaiminguosius lydi varpai, kuriuos gal jie girdi paskutinį kartą. Ir dingsta tremiamieji kelių posukiuose.

Didesniuose miestuose išvežimo dieną visos gatvės užplūstos raitosios milicijos, MVD mokyklų auklėtinių ir kariuomenės. Ties kiekvienu beveik namu miestuose stovi sunkvežimiai, aplink nardė melynkepuriai. Girdėti moterų ir vaikų klyksmai. Pasitaiko, kad žmonės šoka iš kelinto aukšto, kad užsimuštų ar išsigelbėtų.

Daugiausia buvo išvežta moterų, vaikų ir senių, viso apie 70%.

Daugumas tremiamųjų buvo mažazemiai ūkininkai.

Pravedus statistiką rasta, kad Alytaus, Varėnos, Lazdijų apskrityse buvo ištremita apie 4,500 asmenų ir liko 14,000 ha nederamos žemės.

Išvežimo planas vis tik išpildytas tik trečdaliu, nes daugumai pavyko pasislėpti.

Ypač nemalonu bolševikams, kad dauguma vyrų pabėgo. Aišku, jie padidino partizanų eiles.

"AMNESTIJA"

Norėdami jų išvengti, bolševikai paskelbė "amnestiją" tiems, kurie pabėgo. Paskelbė "amnestiją", rašinėjo išėjusiems į partizanų, norėdami tiesiai juos pasiekti. Vieną tokį laišką Dainavos apygardos organas "Laisvės Varpas" 1948 m. gruodžio mėn. paskelbė straipsnyje "Majoras Grišinas Laisvės Labdarys". Tai buvo Prienų apskr. MGB Viršininko Grišino Laisvės Varpas, rašytas Adomui Bartoševičiui, partiz. Naršuoliui, gyv. Birštono v., kuris gegužės 22 d. pabėgo rusams iš nagų. Ji rusai, apie 13 kareivių, su dviem kulkosvaidžiais vijosi apie 4 km. visą lai-

Gaisras, kuris įvyko prieplaukoje Labor Day anksti rytą, Atlantic City, N. J., padaręs apie -200,000 materialinių nuostolių. Laikė gaisro gyvybių aukų nebuvo.

Traukiniai Pabaltijy

Baladė

Tak tak, tak tak,
Tak tak, tak tak,
Tautų lygybės traukinys,
O paskum ji šurpi mirtis:
— Pražūk, prasmek!
— Pražūk, prasmek!

Baisi baisi
Juoda ranka
Pabaltijy pakibo
Ties miestais,
Ties sodybom,
Ir piktų rykštė plak ir plak:
Tak tak, tak tak,
Tak tak, tak tak.

Vaikai ir moters gailiai verkia
Užkalta traukinį
Nakčia.

Kur Laisvės Keturios? — Akis
Ir bailiai tyli ten [užmerkė
Ir čia.

Be pasipiktinimų ir be notos.
E, mažos tautos išparduotos...
Kaip prekė nebereikalinga
Čia Laisvės išveža gėdingai,
Tak tak, tak tak — pražūk, prasmek!

Tak tak, tak tak — pražūk, prasmek!

Vidunaktį ant žirgo juodo
Čia Muravjovas pasirodo
Ir džiūgavo:

— Cha, cha, cha, cha...
Tą sėklą sėjau — ji gyva
Ir neša šimteriopą piūtį!
Jis klausosi džiugus,

Atkutęs,
Kaip rieda juodi traukiniai
Ir girdi baisy pasmerkimą
Gyvieji žmonės — treptiniai:
Tak tak, tak tak — pražūk, prasmek!
Tak tak, tak tak — pražūk, prasmek!

Taip tūkstančiai vergų nurieda,
O šiurpios naktys slepia gėdą,
Kad dar žmogus žmogum
prekiauja:

Parduoda ašaras ir kraują.
Pasaulio sąžinė kurčia, —
Tėduna ten, kad tik ne čia...
Tak tak, tak tak — pražūk, prasmek!
Tak tak, tak tak — pražūk, prasmek!

"Mūsų Kelias".

Žodžiu, kiekvieną tą,
kuris galėjo nekėti tarybų valdžios.

TRĖMIMO EPIZODAI

Čia duosim keletą atskirų charakteringesnių atsitikimų, užregistruotų per vežimus. Iš Varėnos apskr. Varėnos valsč. buvo ištremita šeima. Ją atvežus į Vilniaus stotį, bėgimo leista iš vagono dviem vyrams su dideliu puodu eiti vandens atnešti. Sargybinio lydimi abu vyrai atėjo prie šulinio su pompa. Jie apsietė nemoką pompuoti vandens. Supykę rusas pasidėjo ginklą ir pats pradėjo pompuoti. Vienas vyras stvėrė puodą ir visa jėga rėžė juro rusui galvą, taip, kad šis

be sąmonės išsitiesė palei šulinį. Abu vyrai laimingai pabėgo. Pasiekę savo namus, abu vyrai įstojo į partizanų eiles.

Vienas asmuo, taip pat iš Varėnos valsč. seniau buvęs policininkas, atėjus bolševikams apsimetė bepročiu. 1948 m. trėmė jo šeimą. Jį, kaip "nenormalų" mažiau saugojo, tad jam pavyko pabėgti ir įstoti į partizanų eiles. Varėnos apskr. MGB viršininkas, grauždamasis iš piktumo pirštus, sakė: "Ne jis kvailas, bet mes".

Alytaus valsč. išvežė seną mokytoją, sirgusį širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Iš Rumbonių bažnytkaimio, Alytaus valsč. buvo ištremita, seniau areštuoto, vargonininko žmona. Vargšė moterį prieš didelį smėlėtą kalną pėsčią į mašiną apie 3 km. ir nedavė nieko pasiimti, tik mažus vaikelius, iš kurių du turėjo jį neštis ant rankų, o kiti buvo taip pat maži. Rusai ir stribai mušė buožem ir botagais moterį, ragindami ją greičiau eiti. Tremiant nebuvo atsižvelgta į žmogaus sveikatą: daugelis buvo ištremita žmonių, kurie jau buvo išgulėję po keleris metus lovoje, nekeldami iš jos. Pvz., senukas Krilavičius iš Jėzno miestelio.

Iš Birštono miestelio išvežė žmogų, kuris buvo jau marinamas ir pakeičiui mašinoje mirė.

Buvo užregistruota atsitikimų, kai rusai, radę gimdancias moteris, palaukė, kol vyko gimdymas ir įsivertė į mašiną ligonį ir naujagimį išsi-veždavo.

Ypač žiaurumu pasižymėjo stribai. Pvz., Seirijų valsč. esančios prie gimdymo moterys pradėjo prašyti, kad paliktų bent kūdikį. Tačiau stribai nenorėjo klausyti, sakdami: "Žinome, kas užaugės bus". Kai mašinos sujudo važiuoti, Seirijų miestelio moterys vėl pradėjo prašyti, kad atiduotų vaiką. Vienas rusas pagailėjo kūdikio ir, mašinai jau judant, jį numetė moterim.

Alytaus mieste du stribai atėjo areštuoti moksleivio D., kuris stvėrė kū-

ji ir nukirto vieną stribą. Pastvėrė jo automatą, tačiau jis nešovė. Tada moksleivis pradėjo bėgti, bet rusai pašovė jį. Jam buvo nubaustas 5 metais katorgos už pasipriešinimą milicijai.

Iš Leipalingio miestelio buvo ištremitas buvęs Nepriklausomybės metais kumetys, vokiečių laikais gavęs šlavikas Kristapavičius Jonas. Jo sūnui pavyko pasprukti.

Gegužės 22-ą dieną Birštono valsč. jau prieš kelias dienas jautė, kad greitai laiku turi įvykti trėmimas. Visur buvo mobilizuotos mašinos, su- mobilizuoti visų miestelių aktyvistai ir apginkluoti. Po miškelius nardė stiprūs rusų kareivių daliniai. Didesni miškai buvo valomi, o Pūnios šile buvo girdėti keli stiprūs susišaudymai. Prabudę 22 d. anksti rytą (miegoję miškelyje), pajuto, kad kaime kažkas negero. Girdėti buvo šunų lojimai, mašinų ūžimas ir nemalonūs šauksmai. Suprato, kad tai šūkauja rusai. Atsargiai iššliaužė į pagirį ir apžvalgę pamatė rusų kareivius, apsupusius ir varinėjančius žmones; plentu į Balbieriškio kalną, sunkiai lipo ilgą sunkvežimį vora aukštyn.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Sužino truputį apie šaudymus: pasirodo, Medinių km. 15 metų jaunuolis Petraška bandė pabėgti, bet rusai peršovė jam abi kojas. Pribėgęs rusas pamatė: "Ko bėgai". Naršus berniukas atsakė:

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Sužino truputį apie šaudymus: pasirodo, Medinių km. 15 metų jaunuolis Petraška bandė pabėgti, bet rusai peršovė jam abi kojas. Pribėgęs rusas pamatė: "Ko bėgai". Naršus berniukas atsakė:

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Sužino truputį apie šaudymus: pasirodo, Medinių km. 15 metų jaunuolis Petraška bandė pabėgti, bet rusai peršovė jam abi kojas. Pribėgęs rusas pamatė: "Ko bėgai". Naršus berniukas atsakė:

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

"Bėgau, kad Jūs mane nušautumėte ir likčiau čia Lietuvoje". Pabalių moksleivis pradėjo bėgti, km. bėgo ūkininkas š. su sūnum. Pavyko pabėgti keliems asmenims iš Būduvo km. Buvo nukautų ir sužeistų apie Premėjo giraitę.

Suimtieji žmonės buvo sugabenti prie plento — Alytus - Birštonas, kur stipriai lyjant laikė apsuptus ilgą laiką. Kiekvieną suaugusį varėsi į netoli esančią pirtelę, kur buvo sudaromos bylos ir kur žmonės buvo verčiami pasirašyti, kad savą noru išvyksta, bet žmonės atsisakė. Kada atvažavo mašinos ir žmonės buvo į jas suvaryti, tada vienas rusų karininkas užlipo ant mašinos ir nuo šoferio būdelės pradėjo rėžti prakalbą, jog dabar žmonės gerai gyvena, kad bus jie gerai aprūpinti ir t. t. Bet minia pradėjo giedoti tautos himną, partizanų dainas, giesmes, nekreipdama jokio dėmesio į rusų kareivių šūkavimus ir įsakymus nutilti.

Visi valsčiai, kurie yra kaimynystėje su "broliais" — Gudijos respublika sulaukė trėmimo dieną i ten "pagalbos": iš ten užplūdo MVD-tai pasipilę išvežamųjų turto.

Gautomis žiniomis iš Sibiro, yra nustatyta, kad 1948 metų pabaigoje buvo atvežta daug žmonių į Ukrainos.

(Bus daugiau)

"Geras žmogus išima i gero išdo gerų dalykų, piktas žmogus iš piktų iš klausė: 'Ko bėgai'". Naršus berniukas atsakė:

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdrožė jiems daug karčių žodžių. Gale jis pabrėžė: "Vežkite, bet visų neišvežsite. Bus kam atkeršyti". Belipdamas senis apalpo. Jį įvertė į mašiną ir be sąmonės nusiėžė.

Ant Deksnės kilo juodi dūmai. Medinių, Pabalių širdies liga, Gavelį. Kai mokytojas turėjo lipti į mašiną, jis kreipėsi į rusus ir stribus ir išdro

KAS GIRDĖTI LIETUVIŲ KOLONIJOSE

PADEKA

Aš Worcesterietėms

Worcester, Mass., Šv. Kazimiero parapijos moterys įteikė mūsų Naujosios Kopyčios langui auką \$130.01. Už šią auką labai nuoširdžiai dėkojame visoms moterims, kurios darbovos, kad tą auką sukėlė ir rūpinosi bingo. Esame dėkingos šios minties kėlėjoms ir vykdytojoms.

Džiaugiamės, kad vis daugiau atsiranda žmonių, suprantančių naujosios kopyčios reiką ir besirūpinančių padidinti kopyčios fondą. Nekaltai Pradėtoji Marija, kurios garbei bus statoma šventovė, teatylgina Jums visoms už Jūsų aukas ir už reikalo atjautimą.

Su gilia pagarba ir dėkingumu,

Nek. Pr. Švč. P. Marijos Seserys.

DAYTON, OHIO

Pavykusi Mugė (bazaras)

Rugsėjo mėn. 24-25 d.d. vietos Šv. Kryžiaus parapijos lietuviškos mokyklos statymo komitetas buvo suruošęs didžiulę mugę. Nors oras ir pasitaikė vėsokas, bet žmonių per abi dienas buvo gana apsiūti. Čia žmonės turėjo progos išbandyti savo laimę, socialiai ir skaniai pasistiprinti, pasiklausti B. Pakšto kapelos muzikos, kuri per abi mugės dienas kėlė lankytųjų nuotaiką linksma šokių bei kit. muzika. Mugė buvo labai gerai pravesta, parapijiečiai, kiek pajėgdami, prisidėjo savo darbu. Dar galutinę pajamų ir išlaidų davinių nėra, bet reikia manyti, kad ši mugė

Havana Filler
Imported
Sumatra
WRAPPER

Tiktai šie puikūs tabakai užtikrina rūkantiems vyrams švelnumą esantį 7-20-4 Cigare

7-20-4

LRV Idomus Parengimas

— įvyks —

Sekmadienį, Spalių - Oct. 9, 1949

3 val. po pietų

LIETUVIŲ KATALIKŲ KLUBO SALEJE

163 Harvard St., Cambridge, Mass.

RENGIA LIETUVIŲ RADIO VALANDOS RĖMEJAI

Bus užkandžių, gėrimų. Gros muzika; bus dainų.

Lietuvių Radio Valandos programos, kurios vedėjas yra Antanas F. Kneizys, klausomės kiekvieną šeštadienį nuo 1:15 iki 2:15 val. po pietų iš WESX, Salem, Mass.

Rengėjai kviečia visus - visus ateiti į tą parengimą pasiklausti gražios programos, pasilinksinti ir pasistiprinti skaniais užkandžiais ir įvairiais gėrimais. Šio parengimo pirmininku yra Antanas Daukantas, 187 Webster Ave., Cambridge, Mass. Pas jį ir pas kitus galite gauti tikiety.

Lietuvių, Latvių ir Estų Bendras susirinkimas Paryžiuje Savo Tautų Gelbėjimo Reikalais

Rugsėjo 8 d. šventės proga Paryžiuje įvyko pirmasis, nepaprastasis, bendras Lietuvių, Latvių ir Estų susirinkimas, kurį globojo Lietuvių Šalpos Dr. ja Prancūzijoje ir Latvių bei Estų Savitarpinės pagalbos komitetai Prancūzijoje.

Rugsėjo 8 d. rytą Lietuvių Katalikų Misijos Prancūzijoje Direktorius atlaikė pamaldas, į kurias atsilankė būrelis lietuvių, dalyvaujant Dr. S. Bačkui — Lietuvos Atstovui Prancūzijoje. Tos pačios dienos vakare lietuviai, latviai ir estai pirmą kartą Prancūzijoje susirinko bendram iškilmingam susirinkimui.

Bendru trijų organizacijų valdymu sutarimu, Lietuvių Šalpos Dr. jos Pirmininkei ponai O. Bačkienėi negalėjus atvykti, iškilmingą posėdį atidarė Tėvas J. Kubilius, Lietuvių Katalikų Misijos Prancūzijoje Direktorius, Lietuvių Šalpos Dr. jos Vice—Pirmininkas, pasakydamas momentui pritaikytą kalbą.

Bendru sutarimu susirinkimui pirmininkavo Tėvas J. Kubilius, S. J. Vicepirmininkais buvo paskirti: Estų Komiteto Pirmininkas skulptorius p. K. Pehme ir Latvių Komiteto Pirmininkas, teisėjas p. A. Šveics, mag. juris, o sekretoriauti p. J. Puškorius. Susirinkimo pranešėjais buvo: Lietuvių, Latvių ir Estų moterų vardu — p. M. Galdikienė, buv. Lietuvos Seimo Vice-Pirmininkė, buv. Lietuvos Katalikų Moterų Pirmininkė, Estų vardu buvęs redaktorius žurnalistas p. G. Parnapu, Latvių vardu p. prof. Pestmalis ir lietuvių — p. inž. kap. skautininkas J. Bulota.

Visi kalbėtojai išskėlė aiškų tragišką jų tautų ir ypač lietuvių, latvių ir estų krašte ir ištrėmė būklę, kviesdami visus lietuvius, latvius ir estus, gyvenančius Prancūzijoje, apeliuoti, šaukti į pasaulio sąžinę, kad pagaliam žmonija pažintų, suprastų ir išdrįstų mūsų kraštų, mūsų brolių ir seserų pagrindines teises ir laisves ginti. Susirinkusieji tam pritarė ir vienu balsu Prancūzijos Lietuvių, Latvių ir Estų bendrai buvo priimta ir nutarta pasiųsti rezoliucijas šioms įstaigoms:

1). Šv. Sosto Valstybės Sekretariatui, 2). Pasaulinei Evangelikų ir Reformų Tarybai, 3). Tarptautiniam Raudonajam Kryžiui, 4). Tarptautiniam Katalikų Pagalbos Komitetui, 5). Tarptautinei Moterų Tarybai, 6). Tarptautinei Moterų Lygų Sąjungai, 7). Pasauliniam Moterų Sąjungai, 8). J. T. O. Ekonominei ir socialinei Tarybai bei — a) Žmogaus Teisių Komisijai, b) Moters Statuto Komisijai, c) Specialiam didžiojo Genocido nusikaltimo Komitetui, d) Laisvės ir Informacijos Komitetui, 9). J. T. O. Generaliam Sekretoriui, 10). Prancūzijos Arkivyskupų ir Vyskupų Sekretariatui, 11). Prancūzijos Evangelikų ir Reformų Synodo Pirmininkui, 12). Tautų Teisių Lygai, 13). Ponai El. Rooseveltienėi.

Tos pačios rezoliucijos buvo nutarta taip pat pasiųsti žiniai:

1) Visų Lietuvos, Latvijos ir Estijos diplomatinė ir konsularinių misijų šefams, 2). Centriniam Tautiniam tų pačių tautų Politinės veiklos komitetams, 3). Visoms tų pačių tautų laikraščiu ir žurnalų užsienyje redakcijoms, taip pat ir Vatikano radijui, 4). Visiems Prancūzijoje gyvenantiems lietuviams, latviams ir estams žurnalistams su prašymu tas rezoliucijas perduoti viso pasaulio žurnalistams, 5). Visiems tautiečiams, kurie negalėjo susirinkime dalyvauti.

Kartu buvo priimtos padėkos rezoliucijos Prancūzijos Vidaus Reikalų Ministeriui ir Vyriausybei, I.R.O. bei jo delegatui Prancūzijoje p. V. Valentin-Smith.

Į susirinkimą atsilankė Lietuvos ir Latvijos atstovai: p. p. Dr. S. Bačkis ir Berends. Susirinkimas praėjo labai rimtoje, iškilmingoje nuotaikoje ir buvo baigtas trumpomis susirinkimo Pirmininko ir Vice-Pirmininkų p.p. Tėvo Kubiliaus, K. Pehme ir A. Šveics kalbomis, palydėtomis Lietuvos, Estijos ir Latvijos tautų himnais.

Štai priimtųjų rezoliucijų tekstai:

I. Estų, Latvių ir Lietuvių, gyv. Prancūzijoje priimta 1949. 9. 8 d. rezoliucija V. R. Ministeriui ir Prancūzijos Vyriausybei:

„Proga Pirmojo Nepaprastojo, bendro susirinkimo, įvykusio 1949. 9. 8 d. Paryžiuje, globoje Estų ir Latvių Savitarpinės Pagalbos Komitetų ir Lietuvių Šalpos Dr. jos Prancūzijoje, Estai, Latviai ir Lietuviai visų savo tautiečių vardu, gyvenančių Prancūzijoje, vienu balsu priėmė šią rezoliuciją:

„Jie reiškia savo dėkingumą Ponui Prancūzijos Respublikos Vidaus Reikalų Ministeriui už joms taip maloniū būdu suteiktą prieglaudos teisę, leidžiančią jiems laisvę gyventi ir dirbti. Jie yra laimingi galį naudotis tradiciniu svetingumu ir globa, kuriuos visų kraštų prisipaustieji visuomet Prancūzijoje rasdavo ir visuomet randa ir jie laiko savo pareiga patikinti Prancūzijos Vyriausybei visišką jų lojalumą ir prisirišimą prie Prancūzų tautos, kuri visuomet yra pareiškiusi tiek draugiškumą jų kraštams. Jie leidžia sau tikėti, kad ir ateityje Prancūzija jiems rodytų tą patį jų reikalų supratimą ir rūpinimąsi, ką Estų, Latvių ir Lietuvių tautos visuomet su dėkingumu prisimins.“

II. Estų, Latvių ir Lietuvių, gyvenančių Prancūzijoje priimta 1948. 9. 8 d. Rezoliucija I. R. O. ir jos delegatui Prancūzijoje:

„Proga pirmojo, nepaprastojo bendro susirinkimo, įvykusio 1949 rugsėjo 8 d. Paryžiuje, globoje Estų, Latvių Savitarpinės Pagalbos Komitetų bei Lietuvių Šalpos Dr. jos Prancūzijoje, estai, latviai ir lietuviai, visų savo tautiečių vardu, gyvenančių Prancūzijoje, vienu balsu priėmė šią rezoliuciją:

„Jie reiškia, gilų dėkingumą I. R. O. ir ypač jo Generaliniam Delegatui Prancūzijoje Gubernatoriui V. Valentin-Smith už paramą ir globą, kurias jie jiems teikia su taip geru jų teisių ir interesų supratimu. Jie drįsta tikėti, kad ir ateityje taip pat jie jiems rodytų tą patį jų teisių ir reikalų supratimą, ką Estai, Latviai ir Lietuviai su dėkingumu prisimins.“

III. Estų, Latvių ir Lietuvių, gyvenančių Prancūzijoje, priimta 1949 m. rugsėjo 8 d. rezoliucija.

„Proga pirmojo, nepaprasto, bendro susirinkimo, įvykusio 1949 m. rugsėjo 8 d. Paryžiuje, iškilmingai pranešimus apie trėmimus, įvykdytus sovietų įstaiigų jų kraštuose 1945, 1946, 1947 m.m. ir ypač 1948 m. gegužės mėnesyje, kaip ir 1949 m. kovo ir birželio mėn., kurie neaplenkė nei vaikų, nei motinų, nei senelių, nei ligonių, turėdami galvoje, kad Jungtinių Tautų Charta turėtų garantuoti „visiems pagrindinių Žmogaus teisių ir laisvių gerbimą, be rasės, ly-

"Darbininko" Metinis MENO Juoku Vakaras

IR

SEKMADIENĮ,
Lapkričio - Nov. 13, 1949
Municipal Building Salėje,
E. Broadway, So. Boston, Mass.

Dalyvaus pagarsėjęs magikas V. JURGELA iš New Yorko ir įžymūs dainininkai.

KVIEČIAME VISUS DALYVAUTI.

BALF Centre Gautas Aukos 1949 m. Rugsėjo Mėn.

Connecticut:

E. Norwalk, George Kilm \$1.
New Britain, K. Demikis \$3.
M. Blažauskienė \$1., Vladas Šimkus \$1.; Torrington, Peter Valunas (7736 L.) \$100.

Illinois:

Chicago, J. M. Jagminas \$1.
A. Marlinkienė \$1., K. Gelvinauskienė \$5.; Collinsville, G. Motiejaitis \$5.; Melrose Park, A. Kuzelis \$1.

Masachusetts:

Stoughton, P. Kimutis \$5.

Michigan:

Detroit, Mrs. Anna Yankus \$12.95, Mrs. V. Kreuchunas \$1.
New Jersey:
Linden, J. & B. Sabecky \$1., T. Steponavičiūtė \$6.

New York:

Brooklyn, Juzė Obelenius \$10, John Butkus \$5, Mrs. J. Stumbris \$5.; Bronx, Jonas Baranaukas \$2.; Richmond Hill, St. Petrash \$4.

New Hampshire:

Manchester, P. A. Andriejūnas \$40.

Ohio:

Cleveland, J. Montvila \$5, M. Masijauskienė \$5.; Newton Falls, Ch. Butkus \$15.; Ravenna, John Suzelis \$15.

Pennsylvania:

Eddystone, Beatrice Visockis \$2.; Norristown, Annie Masenu \$10.

NARIJŲ MOKESČIAI:

BALF 16 Skyrius, Maspeth, N. Y. \$100; BALF 84 Skyrius, Springfield, Ill. \$37.; BALF 86 Skyrius, Paterson, N. J. \$9.; BALF 88 Skyrius, Phila., Pa. \$12.; BALF 100 Skyrius, Brooklyn, N. Y. \$21.; BALF 133 Skyrius, Yonkers, N. Y. — \$5.50.

NAUJAS BALF SKYRIUS

Rugsėjo mėn. Yonkers, N. Y. įsteigtas naujas BALF skyrius, kuriam duotas 133 numeris. Skyriaus valdybą sudaro: Juozas Brazinskas — Pirmininkas; Elzb. Stonkunienė — Iždininkė; Miss Dorothy Meltz — Sekretorė.

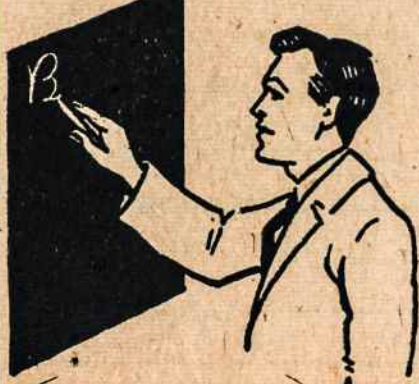
Už visas aukas BALF vadovybė nuoširdžiai dėkodama, šia proga dar primena visiems

JEI NORI GREITAI ISMOKTI ANGLŲ KALBĄ, ĮSIGYK — "ANGLŲ KALBOS MOKYTOJAS"

Norintiems angliškai pagal gramatiką išmokti, patariama įsigyti knygą ANGLŲ KALBOS MOKYTOJAS. Joje yra naudingi pasakbėjimai; keliaujant traukiniu, pas gydytoją, pas siuvėją, krautuvių ir panašiai. Knyga turi 174 puslapius, stiprių viršelių. Knygos kaina tik \$2.00.

DARBININKAS

366 W. BROADWAY, SO. BOSTON, MASS.

Maldų Rinkinėlis,
balsti celuloidiniai viršeliai. Kaina — \$1.50.

Užsakymus siųskite:
DARBININKAS
366 W. Broadway,
So. Boston 27, Mass.

BALF skyriams, kad pasirašytų BALF Seimui Philadelphiaje, spalį 7-8 d.d. Benjamine Franklin Hotel. Visų skyrių delegatų dalyvavimas labai pageidaujamas.

Tremtinių vargai dar nepasibaigė — aukokite BALF'ui.

NASLAICIŲ FONDUI:

Elizabeth, N. J., Uršulė Bunisaukojo \$25.00; New York, N. Y., M. K. — \$10.00; Manchester, N. H., BALF 53 skyrius — \$20.00.

Statement of The Ownership, Management, Circulation, etc.

Required by The Acts of Congress of August 24, 1912, as amended by the Acts of March 3, 1933, and July 2, 1946

of Darbininkas published Semi-weekly at Boston, Mass., for October 1, 1948 State of Mass., County of Suffolk.

Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid, personally appeared Anthony Pell, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Business Manager of the Darbininkas and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management (and if a daily, weekly, semiweekly or triweekly newspaper, the circulation), etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, as amended by the acts of March 3, 1933, and July 2, 1946 in (section 537, Postal Laws and Regulations), printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, and business managers are: Publisher St. Jos. Lith. R. C. Ass'n of Labor, 366 Broadway, So. Boston, Mass.; Editor A. F. Kneizys, 50 Cottage St., Norwood, Mass.; Business Manager, Anthony Pell, 32 Wilder St., Brockton, Mass.

2. That the owner is: (If owned by a corporation, its name and address must be stated and also immediately thereunder the names and addresses of stockholders owning or holding one percent or more of total amount of stock. If not owned by a corporation, the names and addresses of the individual owners must be given. If owned by a firm, company, or other unincorporated concern, its name and address, as well as those of each individual member, must be given.) Saint Joseph's Lith. R. C. Ass'n of Labor, 366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

3. That the known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities are: (If there are none, so state.) Tautos Fondas, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

5. That the average number of copies of each issue of this publication sold or distributed through the mails or otherwise, to paid subscribers during the twelve months preceding the date shown above is — 7197. (This information is required from daily, weekly, semiweekly, and triweekly newspapers only.)

Anthony Pell, Business Manager, sworn to and subscribed before me this 3rd day of Oct. 1949 Edmund F. Gallius, Notary Public. (My commission expires April 13, 1956).

Literatūra

Karolė Pažeraite

Pasaka Apie Dievo Motiną

Ištrauka iš romano "LIKTŪNAS"

Siauru, akmenuotu ta-tan kraštan. Ir jai tada keliu kopė Monė aukštyt. rodėsi ji plaukianti pasa- Nuo aukšto, žolė apžėlu- kų kraštan, gyvybės van- sio, pylimo atsivėrė nuo- dens ar Laumės juostos stabi padaira, ir moteris ieškoti. Daug daug pasa- sustojo. Saulės atokaitoje kų jai pasekdavo Mōtie- tingiai raivėsi Nemunas, jus.

— Kaip melynās žaltys. Ant Dabar toji sala ir toji jo krūtinės guli gauruota nematomoji juosta vande- milžino galva. Ne, tai ža- nyje pavirto Kinų siena. luojuanti sala. Pusė tos sa- Joks laivelis, joks žmogus los priklausio Lietuvai, o neturi teisės plaukti skar- nuo antrosios prasideda sai per Nemuną, nuo kran- lenkų užgrobtą žemę, oku- to į krantą. Nebent kon- puotasis Lietuvos kraštas. trabandininkai slapta pra- Ten smėlyje saulės spin- dulus geria iš visų Lenki- jos kraštų suplaukė vasa- rotojai. Anapus — Drus- kininkai. Pro medžius ma- tyti sargybinio uniforma, besiganantieji arkliai. Bal- tuoja vieškelis.

Pasigirdo motoro ūži- mas. Nuo Gardino, o gal iš to mėlynuojančio miško Nemuno iškyšulyje, atūžia tan: tyvelniai savo vai- motorinis laivas, plėvėsuo- ja Lenkijos vėliavėlę. Bal- tas laivas skrodžia bangas ir vandens purlaus saulėje spindi. Visai žemai, prie pat vandens, nusileido, gražumėlis tos ponios. Žiū- krykšdama žuvėdra. Ir dar kita atskrenda.

Monė atsisėdo ant išsi- kišusio iš po žolės rasto ir galvoja, kada gi mūsų lai- vai plauks laisvai tarp se- nų Lietuvos miestų, iš Gardino į Kauną? Ji paglostė pirštais rās- tā, ant kurio ji sėdo. Šis rāstas nepaprastas. Se- niau čia buvo tiltas, di- džiulis, virš Nemuno paki- bės abu krantų jungias tiltas. Kaip linksmai jis dundėjo! Tačiau per didįjį karą jis sudegė. Tada atsi- rado jo pakaitalas — kel- tas, vietinių žmonių liktū- nu vadinamas. Kiek žmo- nių, kiek gėrybių jis per- keldavo! Vežimai su ja- vais plaukdavo iš anapus ir šiaip, maurodavo gal- vijai, keliama kiton Nemu- no pusėn. Didelę jėgą rodė liktūnas nenusileidę savo nejudriam pirmtakūniui.

O Monė, maža būdama, stačiai mylėjo liktūną, lyg jis būtų buvęs gyvas pa- daras. Seno Motiejiaus glo- bojama, dažnai kėlėsi ki-

— Tu, varla, neik rais- kus peri. Kad iklampins- ta tavy liūnan, tai ir neišsi- tas laivas skrodžia bangas ir vandens purlaus saulėje spindi. Visai žemai, prie pat vandens, nusileido, gražumėlis tos ponios. Žiū- krykšdama žuvėdra. Ir dar kita atskrenda.

Monė atsisėdo ant išsi- kišusio iš po žolės rasto ir galvoja, kada gi mūsų lai- vai plauks laisvai tarp se- nų Lietuvos miestų, iš Gardino į Kauną?

Ji paglostė pirštais rās- tā, ant kurio ji sėdo. Šis rāstas nepaprastas. Se- niau čia buvo tiltas, di- džiulis, virš Nemuno paki- bės abu krantų jungias tiltas. Kaip linksmai jis dundėjo! Tačiau per didįjį karą jis sudegė. Tada atsi- rado jo pakaitalas — kel- tas, vietinių žmonių liktū- nu vadinamas. Kiek žmo- nių, kiek gėrybių jis per- keldavo! Vežimai su ja- vais plaukdavo iš anapus ir šiaip, maurodavo gal- vijai, keliama kiton Nemu- no pusėn. Didelę jėgą rodė liktūnas nenusileidę savo nejudriam pirmtakūniui.

O Monė, maža būdama, stačiai mylėjo liktūną, lyg jis būtų buvęs gyvas pa- daras. Seno Motiejiaus glo- bojama, dažnai kėlėsi ki-

Nebūk be įdomiausio laikraščio "DARBININKO"

Dabar geriausias laikas užsirašyti darbo žmonių laikraštį "DARBININKĄ".

Tik per "DARBININKĄ" sužinosime apie savo draugus, gyvenančius Amerikoje ir visame pasaulyje.

Tik per "DARBININKĄ" mes sužinosime, kas dedasi pavergtoje Lietuvoje.

"DARBININKAS" buvo, yra ir bus geriausias Amerikos lietuvių išeivijoje laikraštis.

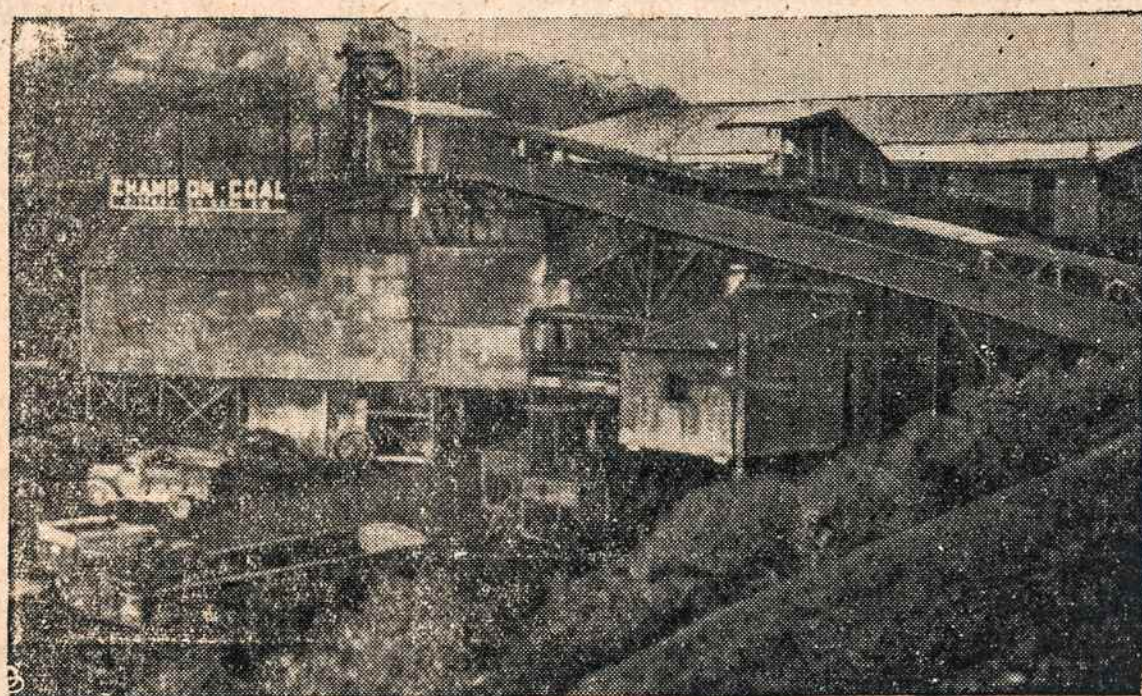
"DARBININKAS" yra pripažintas kaipo rimčiausias katalikiškoje dvasioje vedamas laikraštis.

"DARBININKAS" išeina du sykiu į savaitę ir metams kainuoja \$5.00; pusei metų \$2.50.

"DARBININKAS" imant tik sykį į savaitę, me- tams kainuoja \$3.00; pusei metų — \$1.50.

"DARBININKAS"

366 West Broadway, So. Boston 27, Mass.

Kuomet buvo nesusitarta dėl pensijų ir socialinės apsaugos fondo, 480,000 viso krašto angliakasių sustreikavo. Nuotraukoje matome susto- jusias ir Montour anglių kasyklų įmones prie Library, Pa., kuriose dar vis buvo dirbama.

— Ne, dėdula, kur aš pa- miršiu? Ir dabar dar apie tave ir ji galvoju, — švel- niai kalbėjo Monė.

Senis patakšėjo jai per- petį, nusijuokė skystu juo- ku ir kimu balsu tarė:

— Matau, matau, kad ne- išponėjai. Mūsų senių kai- mo žmonių nešandini, net namų drobės drabužius dėvi. O mergos jau nebe- nori austi, tik uvėriai de- ga jų akys vaizdinti į šilkų. Drobinų marškinių ir tai nelabai velytų. Tai Moni- kėlė, tai Monikėlė! O ma- žu, nori, kad paporintau tau pasakų, kaip kadais, kai buvai maliukė?

Senio išblyškusių akys meiliai žiūrėjo į Monę mirksėdamos, kaip ges- tanti žvakė.

— Paporink, paporink, dėde. Nors aš jau nemaža, bet pasakas tebemėgstu.

— Ir man, ir man, — šau- kė vaikas, lyg saldainio prašydamas, ir jo rodos a- kutės užsidegė smalsumu.

— Tai prisėsk, spurgėla, ant to akmenio, o mudu su vaiku ant to kelmo. Tai kų aš jum paporinsiu, ne pasaka, o tikras atsitiki- mas. Tad klausyk. Ma- tot, vaikeliai, tuos akme- nius, kurie teršia dirvą? Ogi jie nuo senų amžių ty- tūno.

Monė žvilgtelėjo į isika- susius smėlin akmenis, paskui į grikių lauką, ku- ris rodėsi rausva migla aptrauktas, ir vėl susi- kaupusi klausė, tarytum pavirto vaiku.

— Kažais, kada žemėje Pono Dievo Motina, ji buvo tokia pat biedna, kaip ir aš, tad basa vaikš- čiojo po žmones, jiems meiliu žodžiu ar darbu pa- dėdama. O po kų Jai vis akmenai pindavosi. Tada akmenai, kaip žolė augo, tik nevyto, ir žiemą vasa- rą nesustodami augo, kaip kad švento Tėvo žemėje ramunės, anot kunigėlio. Taigi, Panelė švenčiausia kopė per akmenius ir di- savo verkdam. Ji godėjo apie savo dieviškąjį Sūnų, ir iš Jos šventų kų krau- jas upelėm tekėjo. Dar to- limas kelias iki namų, o Ji jau paeiti nebegali. Taigi, vaikeliai. O Pono Dievo Sūnus jos laukia. Jis turi eiti po pagoniškus miestus žmonių šventos teisybės mokyti. Jis laukia savo Motinos, norėdamas, kaip geras sūnus, išeidamas. Jai sudievu pasakyti. Švenčiausioji Motina atsi- sėdo nuvargusi ant žemės ir, gudžiai verkdam, či- upinėjo krauju aptekusias kojas. Ir dar, kaip tyčio- mis, Jai kelią pastojų di- džiusis, su aštria, kaip ožio

IŠ GILUMOS...

Iš gilumos širdies dažnai pavydžiu jums šiltų tėvynės meilės rimų; nors kvapą tėviškės arimų jaučiu kasnakt sunkiam sapne, ir Kauno senmiesty regiu bažnyčių bokštus. Ir Invalidų apeigas vakarines regiu Vieniybės aikštėje puošnioj. Bet nežinau kodėl — jokioj dainoj aš negaliu šiam sapnui rasti rimų ir nedainuojų tėviškės arimų, ir Invalidų apeigos Vieniybės aikštėje puošnioj nenuaidi dainoj.

Dažnai pavydžiu jums, bičiuliai mano, tylių elegijų arba patetiškų dainų apie tą valandą, kai versime namų taip jaukiai girgždančias duris... Ir rodos jums — kažkas atris nuo mūsų širdžių tremties likimo uolą, o sūnūs, lyg galingi milžinai, tėvynėn parneša nunai ir išmintį ir jėgą raumenų... O kaip dažnai aš tų herojiškų dainų jums tylią valandą pavydžiu...

O man vis rodosi kitaip: tą valandėlę, kai jokie į debesis besiremį kalnai mūsų begalinių lygumų ramybės nebedrumstų, ir kai gimtosios žemės grumstą nedrąsiai vėl paliestų koja; kai virš galvų pranertų suplasnojus ir vėl lietuviškoji kregždė; kai Dievo Angelą bažnytkaimio varpai sodriu skambėjimu lydėtų per dirvonus, ir sugirgždėtų svirtis vėl lietuviškam viensėdy; Ir lai lėtai nustos skambėję iš bažnytkaimio varpai, ir paskutiniai skardūs dūžiai papievių miglosna sukris, — tada — man rodosi — nuo laimės pliū krūtinėje širdis...

Vlada Prosciūnaitė ("Ž.")

barzda, viršūne akmuo. Ir Jos nuvargusioms akims rodėsi monai. Tarytum ak- mui Jos akyse didėjo ir didėjo, o jo viršūnė smai- lėjo. O kito kelio nebuvo. Tik tas siauras takelis tarpukalnėje. Tada Dievo Motina pirmusyk savo gy- venime įširdo. Neiškentė ir užkeikė tą akmenį ir viso sviato akmenis. Nuo tada jie nebeauga. Matot, vaikeliai, dėmes ant to ak- mens? Tai sustengęs Dze- vo Motinos kraujas, nuo Jos šventų kų ju nugarvė- jęs. O ta duobutė akmeny- je, tai Josios kojos pėda.

Senis nutilo ir persižeg- nojo.

Saulė ėjo ir klupo, ėjo ir klupo. Pagaliau visiškai panērė po debesių. Bitės, zirzdamos, skubėjo išrink- ti medų iš grikių žiedų ir traukė namo.

Monė susimąsčiusi seka slankiojančius debesis. Kokį keistą pavidalą jie į- gauna. Ana, per dangų žengia aukšta moteris. Dabar ji žemai, visai vir- šum žemės, skrenda, apsi- supusi mėlyna skara, ir jos baltas veidas saulėje švyti. Štai ji pakilo aukš-

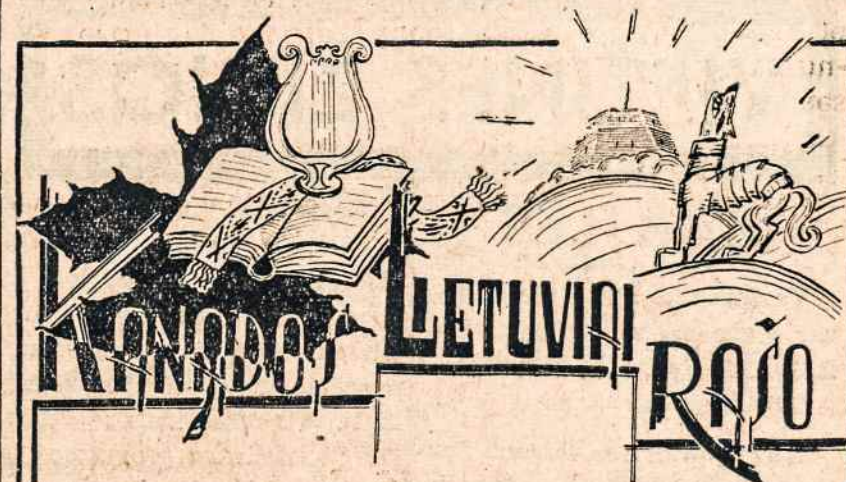
— Koks čia lietus? Tai tik šventieji vinis į Liuci- pieriaus grabą kala.

O berniukas, atsitūpęs ant žemės, susirūpinusiu žvilgsniu tyrijo, pasilen- kęs, akmenis, ieškodamas smalsiomis akutėmis prieš šimtmečius paliktų žymių.

"M. L."

Kada sekta nėra stipri, ji reikalauja tų pačių tei- sių, kaip katalikai; bet, kada ji jau yra išgalėjusi, ji juos persekioja, kiek tik gali, vardan laisvės.

G. Palau, S.J.

KANADOS LIETUVIŲ GYVENIMAS SPAUDOJE

"Darbininko" nr. 72 Kores- pondentas, aprašydamas KLS suvažiavimą Torontė, įvykusį rugsėjo 4-5 dienomis, pastebi, kad "nepartinė" "Nepr. Liet." nutylėjo šį įvykį. Tiesa, išėjusi- siose po suvažiavimo trijuose numeriuose, niekas nėra para- šyta, bet užtat rugsėjo 1 d. (nr. 34) DALYVIS, nors dar ir nedalyvavęs, "aprašo" šį suva- žiavimą. Tame aprašyme daly- vis stebisi, jog KLSąjunga pa- kvietė į suvažiavimą ir svečius. KLCT, — pagal dalyvį, nedaly- vausianti. Tad, jei nedalyvavo KLCT, jei dalyvis jau dalyva- vo prieš suvažiavimą, po suva- žiavimo "Nepriklausoma Lie- tuva" negalėjo rašyti, nes ne- turėjo savo korespondento. Tam pačiam pranešimelyje dalyvis pastebi, jog KLCT vie- nybės susitarimą vykdo. Įdo- mu, kaip reikia sutaukinti su- pačios KLCTarybos Informaci- jos skyriaus pranešimu, tilpu- siu "NL" rugsėjo 22 d., jog, gavus, pritarimą iš KLT sky- rių, "darbas galima tęsti to- liau". Na, pagaliau, po beveik trijų mėnesių vienybės darbas iš KLCT pusės bus tęsiamas toliau. Šiam pranešime teisi- nasi, jog KLCT negalėjusi savo vardu kalbėti ir neturinti tei- sės kalbėti visų vardu, turėjusi atsiklausti kitų. Jei jau taip, tai ką pagaliau KLCT atsto- vauja? Iš tiesų, argi nėra sa- vęs išsistatymas kitų pašai- poms?

Kiek teko pastebėti, pačiame KLCT ir KLS pasitarime buvo pasiūlyta sujungti KLS ir KLT, bet KLCT atstovai tai griežtai paneigė. Reiškia, kad iš KLCT neturi noro eiti prie vienybės. Tad kam be reikalo kiekvienam "Nepriklausomos Lietuvos" numeryje skelbiama, Tarybos nusistatymas eiti į vienybę? Ar tai nėra tik žo- džiai? Jeigu KLSąjungos at- stovai per susitarimą pasiūlė sušaukti bendrą KLS, KLT ir neutralių suvažiavimą, kad ten būtų išspręstas vienybės klausimas ir būtų išrinkta Centro Valdyba, kurie patiktų vi- siems ir visų pažiūrų žmonėms, o KLCTaryba tam priešinosi, kas tada faktiškai nori tos vienybės?

Nežiūrint KLCT nenoro, Ka- nados Lietuvių Sąjunga sušau- kė suvažiavimą, pakvietė neu- traliuosius skyrius ir norėjo pagaliau reikalą sutvarkyti. Centro Valdyba, kuri buvo ap- kaltinta partine ir srovine, at- sisakė ir išrinkta tokia Valdy- ba, prie kurios niekas negali prikibti. Į ją įeina ne tik dipu- rgsėjo 4-5 dienomis, pastebi, kad "nepartinė" "Nepr. Liet." nutylėjo šį įvykį. Tiesa, išėjusi- siose po suvažiavimo trijuose numeriuose, niekas nėra para- šyta, bet užtat rugsėjo 1 d. (nr. 34) DALYVIS, nors dar ir nedalyvavęs, "aprašo" šį suva- žiavimą. Tame aprašyme daly- vis stebisi, jog KLSąjunga pa- kvietė į suvažiavimą ir svečius. KLCT, — pagal dalyvį, nedaly- vausianti. Tad, jei nedalyvavo KLCT, jei dalyvis jau dalyva- vo prieš suvažiavimą, po suva- žiavimo "Nepriklausoma Lie- tuva" negalėjo rašyti, nes ne- turėjo savo korespondento. Tam pačiam pranešimelyje dalyvis pastebi, jog KLCT vie- nybės susitarimą vykdo. Įdo- mu, kaip reikia sutaukinti su- pačios KLCTarybos Informaci- jos skyriaus pranešimu, tilpu- siu "NL" rugsėjo 22 d., jog, gavus, pritarimą iš KLT sky- rių, "darbas galima tęsti to- liau". Na, pagaliau, po beveik trijų mėnesių vienybės darbas iš KLCT pusės bus tęsiamas toliau. Šiam pranešime teisi- nasi, jog KLCT negalėjusi savo vardu kalbėti ir neturinti tei- sės kalbėti visų vardu, turėjusi atsiklausti kitų. Jei jau taip, tai ką pagaliau KLCT atsto- vauja? Iš tiesų, argi nėra sa- vęs išsistatymas kitų pašai- poms?

Kiek teko pastebėti, pačiame KLCT ir KLS pasitarime buvo pasiūlyta sujungti KLS ir KLT, bet KLCT atstovai tai griežtai paneigė. Reiškia, kad iš KLCT neturi noro eiti prie vienybės. Tad kam be reikalo kiekvienam "Nepriklausomos Lietuvos" numeryje skelbiama, Tarybos nusistatymas eiti į vienybę? Ar tai nėra tik žo- džiai? Jeigu KLSąjungos at- stovai per susitarimą pasiūlė sušaukti bendrą KLS, KLT ir neutralių suvažiavimą, kad ten būtų išspręstas vienybės klausimas ir būtų išrinkta Centro Valdyba, kurie patiktų vi- siems ir visų pažiūrų žmonėms, o KLCTaryba tam priešinosi, kas tada faktiškai nori tos vienybės?

Nežiūrint KLCT nenoro, Ka- nados Lietuvių Sąjunga sušau- kė suvažiavimą, pakvietė neu- traliuosius skyrius ir norėjo pagaliau reikalą sutvarkyti. Centro Valdyba, kuri buvo ap- kaltinta partine ir srovine, at- sisakė ir išrinkta tokia Valdy- ba, prie kurios niekas negali prikibti. Į ją įeina ne tik dipu- rgsėjo 4-5 dienomis, pastebi, kad "nepartinė" "Nepr. Liet." nutylėjo šį įvykį. Tiesa, išėjusi- siose po suvažiavimo trijuose numeriuose, niekas nėra para- šyta, bet užtat rugsėjo 1 d. (nr. 34) DALYVIS, nors dar ir nedalyvavęs, "aprašo" šį suva- žiavimą. Tame aprašyme daly- vis stebisi, jog KLSąjunga pa- kvietė į suvažiavimą ir svečius. KLCT, — pagal dalyvį, nedaly- vausianti. Tad, jei nedalyvavo KLCT, jei dalyvis jau dalyva- vo prieš suvažiavimą, po suva- žiavimo "Nepriklausoma Lie- tuva" negalėjo rašyti, nes ne- turėjo savo korespondento. Tam pačiam pranešimelyje dalyvis pastebi, jog KLCT vie- nybės susitarimą vykdo. Įdo- mu, kaip reikia sutaukinti su- pačios KLCTarybos Informaci- jos skyriaus pranešimu, tilpu- siu "NL" rugsėjo 22 d., jog, gavus, pritarimą iš KLT sky- rių, "darbas galima tęsti to- liau". Na, pagaliau, po beveik trijų mėnesių vienybės darbas iš KLCT pusės bus tęsiamas toliau. Šiam pranešime teisi- nasi, jog KLCT negalėjusi savo vardu kalbėti ir neturinti tei- sės kalbėti visų vardu, turėjusi atsiklausti kitų. Jei jau taip, tai ką pagaliau KLCT atsto- vauja? Iš tiesų, argi nėra sa- vęs išsistatymas kitų pašai- poms?

Kiek teko pastebėti, pačiame KLCT ir KLS pasitarime buvo pasiūlyta sujungti KLS ir KLT, bet KLCT atstovai tai griežtai paneigė. Reiškia, kad iš KLCT neturi noro eiti prie vienybės. Tad kam be reikalo kiekvienam "Nepriklausomos Lietuvos" numeryje skelbiama, Tarybos nusistatymas eiti į vienybę? Ar tai nėra tik žo- džiai? Jeigu KLSąjungos at- stovai per susitarimą pasiūlė sušaukti bendrą KLS, KLT ir neutralių suvažiavimą, kad ten būtų išspręstas vienybės klausimas ir būtų išrinkta Centro Valdyba, kurie patiktų vi- siems ir visų pažiūrų žmonėms, o KLCTaryba tam priešinosi, kas tada faktiškai nori tos vienybės?

Nežiūrint KLCT nenoro, Ka- nados Lietuvių Sąjunga sušau- kė suvažiavimą, pakvietė neu- traliuosius skyrius ir norėjo pagaliau reikalą sutvarkyti. Centro Valdyba, kuri buvo ap- kaltinta partine ir srovine, at- sisakė ir išrinkta tokia Valdy- ba, prie kurios niekas negali prikibti. Į ją įeina ne tik dipu- rgsėjo 4-5 dienomis, pastebi, kad "nepartinė" "Nepr. Liet." nutylėjo šį įvykį. Tiesa, išėjusi- siose po suvažiavimo trijuose numeriuose, niekas nėra para- šyta, bet užtat rugsėjo 1 d. (nr. 34) DALYVIS, nors dar ir nedalyvavęs, "aprašo" šį suva- žiavimą. Tame aprašyme daly- vis stebisi, jog KLSąjunga pa- kvietė į suvažiavimą ir svečius. KLCT, — pagal dalyvį, nedaly- vausianti. Tad, jei nedalyvavo KLCT, jei dalyvis jau dalyva- vo prieš suvažiavimą, po suva- žiavimo "Nepriklausoma Lie- tuva" negalėjo rašyti, nes ne- turėjo savo korespondento. Tam pačiam pranešimelyje dalyvis pastebi, jog KLCT vie- nybės susitarimą vykdo. Įdo- mu, kaip reikia sutaukinti su- pačios KLCTarybos Informaci- jos skyriaus pranešimu, tilpu- siu "NL" rugsėjo 22 d., jog, gavus, pritarimą iš KLT sky- rių, "darbas galima tęsti to- liau". Na, pagaliau, po beveik trijų mėnesių vienybės darbas iš KLCT pusės bus tęsiamas toliau. Šiam pranešime teisi- nasi, jog KLCT negalėjusi savo vardu kalbėti ir neturinti tei- sės kalbėti visų vardu, turėjusi atsiklausti kitų. Jei jau taip, tai ką pagaliau KLCT atsto- vauja? Iš tiesų, argi nėra sa- vęs išsistatymas kitų pašai- poms?

Kiek teko pastebėti, pačiame KLCT ir KLS pasitarime buvo pasiūlyta sujungti KLS ir KLT, bet KLCT atstovai tai griežtai paneigė. Reiškia, kad iš KLCT neturi noro eiti prie vienybės. Tad kam be reikalo kiekvienam "Nepriklausomos Lietuvos" numeryje skelbiama, Tarybos nusistatymas eiti į vienybę? Ar tai nėra tik žo- džiai? Jeigu KLSąjungos at- stovai per susitarimą pasiūlė sušaukti bendrą KLS, KLT ir neutralių suvažiavimą, kad ten būtų išspręstas vienybės klausimas ir būtų išrinkta Centro Valdyba, kurie patiktų vi- siems ir visų pažiūrų žmonėms, o KLCTaryba tam priešinosi, kas tada faktiškai nori tos vienybės?

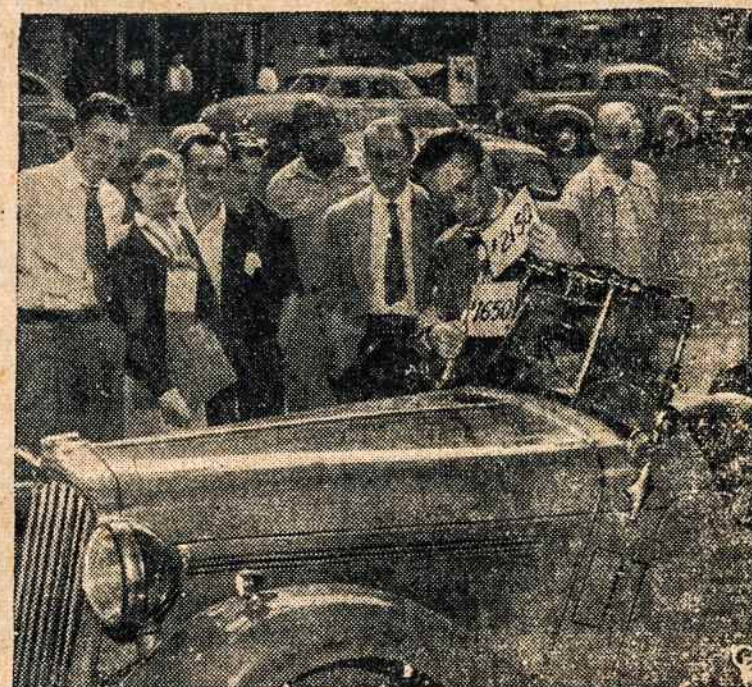
Nežiūrint KLCT nenoro, Ka- nados Lietuvių Sąjunga sušau- kė suvažiavimą, pakvietė neu- traliuosius skyrius ir norėjo pagaliau reikalą sutvarkyti. Centro Valdyba, kuri buvo ap- kaltinta partine ir srovine, at- sisakė ir išrinkta tokia Valdy- ba, prie kurios niekas negali prikibti. Į ją įeina ne tik dipu- rgsėjo 4-5 dienomis, pastebi, kad "nepartinė" "Nepr. Liet." nutylėjo šį įvykį. Tiesa, išėjusi- siose po suvažiavimo trijuose numeriuose, niekas nėra para- šyta, bet užtat rugsėjo 1 d. (nr. 34) DALYVIS, nors dar ir nedalyvavęs, "aprašo" šį suva- žiavimą. Tame aprašyme daly- vis stebisi, jog KLSąjunga pa- kvietė į suvažiavimą ir svečius. KLCT, — pagal dalyvį, nedaly- vausianti. Tad, jei nedalyvavo KLCT, jei dalyvis jau dalyva- vo prieš suvažiavimą, po suva- žiavimo "Nepriklausoma Lie- tuva" negalėjo rašyti, nes ne- turėjo savo korespondento. Tam pačiam pranešimelyje dalyvis pastebi, jog KLCT vie- nybės susitarimą vykdo. Įdo- mu, kaip reikia sutaukinti su- pačios KLCTarybos Informaci- jos skyriaus pranešimu, tilpu- siu "NL" rugsėjo 22 d., jog, gavus, pritarimą iš KLT sky- rių, "darbas galima tęsti to- liau". Na, pagaliau, po beveik trijų mėnesių vienybės darbas iš KLCT pusės bus tęsiamas toliau. Šiam pranešime teisi- nasi, jog KLCT negalėjusi savo vardu kalbėti ir neturinti tei- sės kalbėti visų vardu, turėjusi atsiklausti kitų. Jei jau taip, tai ką pagaliau KLCT atsto- vauja? Iš tiesų, argi nėra sa- vęs išsistatymas kitų pašai- poms?

Kiek teko pastebėti, pačiame KLCT ir KLS pasitarime buvo pasiūlyta sujungti KLS ir KLT, bet KLCT atstovai tai griežtai paneigė. Reiškia, kad iš KLCT neturi noro eiti prie vienybės. Tad kam be reikalo kiekvienam "Nepriklausomos Lietuvos" numeryje skelbiama, Tarybos nusistatymas eiti į vienybę? Ar tai nėra tik žo- džiai? Jeigu KLSąjungos at- stovai per susitarimą pasiūlė sušaukti bendrą KLS, KLT ir neutralių suvažiavimą, kad ten būtų išspręstas vienybės klausimas ir būtų išrinkta Centro Valdyba, kurie patiktų vi- siems ir visų pažiūrų žmonėms, o KLCTaryba tam priešinosi, kas tada faktiškai nori tos vienybės?

Nežiūrint KLCT nenoro, Ka- nados Lietuvių Sąjunga sušau- kė suvažiavimą, pakvietė neu- traliuosius skyrius ir norėjo pagaliau reikalą sutvarkyti. Centro Valdyba, kuri buvo ap- kaltinta partine ir srovine, at- sisakė ir išrinkta tokia Valdy- ba, prie kurios niekas negali prikibti. Į ją įeina ne tik dipu- rgsėjo 4-5 dienomis, pastebi, kad "nepartinė" "Nepr. Liet." nutylėjo šį įvykį. Tiesa, išėjusi- siose po suvažiavimo trijuose numeriuose, niekas nėra para- šyta, bet užtat rugsėjo 1 d. (nr. 34) DALYVIS, nors dar ir nedalyvavęs, "aprašo" šį suva- žiavimą. Tame aprašyme daly- vis stebisi, jog KLSąjunga pa- kvietė į suvažiavimą ir svečius. KLCT, — pagal dalyvį, nedaly- vausianti. Tad, jei nedalyvavo KLCT, jei dalyvis jau dalyva- vo prieš suvažiavimą, po suva- žiavimo "Nepriklausoma Lie- tuva" negalėjo rašyti, nes ne- turėjo savo korespondento. Tam pačiam pranešimelyje dalyvis pastebi, jog KLCT vie- nybės susitarimą vykdo. Įdo- mu, kaip reikia sutaukinti su- pačios KLCTarybos Informaci- jos skyriaus pranešimu, tilpu- siu "NL" rugsėjo 22 d., jog, gavus, pritarimą iš KLT sky- rių, "darbas galima tęsti to- liau". Na, pagaliau, po beveik trijų mėnesių vienybės darbas iš KLCT pusės bus tęsiamas toliau. Šiam pranešime teisi- nasi, jog KLCT negalėjusi savo vardu kalbėti ir neturinti tei- sės kalbėti visų vardu, turėjusi atsiklausti kitų. Jei jau taip, tai ką pagaliau KLCT atsto- vauja? Iš tiesų, argi nėra sa- vęs išsistatymas kitų pašai- poms?

Kiek teko pastebėti, pačiame KLCT ir KLS pasitarime buvo pasiūlyta sujungti KLS ir KLT, bet KLCT atstovai tai griežtai paneigė. Reiškia, kad iš KLCT neturi noro eiti prie vienybės. Tad kam be reikalo kiekvienam "Nepriklausomos Lietuvos" numeryje skelbiama, Tarybos nusistatymas eiti į vienybę? Ar tai nėra tik žo- džiai? Jeigu KLSąjungos at- stovai per susitarimą pasiūlė sušaukti bendrą KLS, KLT ir neutralių suvažiavimą, kad ten būtų išspręstas vienybės klausimas ir būtų išrinkta Centro Valdyba, kurie patiktų vi- siems ir visų pažiūrų žmonėms, o KLCTaryba tam priešinosi, kas tada faktiškai nori tos vienybės?

Nežiūrint KLCT nenoro, Ka- nados Lietuvių Sąjunga sušau- kė suvažiavimą, pakvietė neu- traliuosius skyrius ir norėjo pagaliau reikalą sutvarkyti. Centro Valdyba, kuri buvo ap- kaltinta partine ir srovine, at- sisakė ir išrinkta tokia Valdy- ba, prie kurios niekas negali prikibti. Į ją įeina ne tik dipu- rgsėjo 4-5 dienomis, pastebi, kad "nepartinė" "Nepr. Liet." nutylėjo šį įvykį. Tiesa, išėjusi- siose po suvažiavimo trijuose numeriuose, niekas nėra para- šyta, bet užtat rugsėjo 1 d. (nr. 34) DALYVIS, nors dar ir nedalyvavęs, "aprašo" šį suva- žiavimą. Tame aprašyme daly- vis stebisi, jog KLSąjunga pa- kvietė į suvažiavimą ir svečius. KLCT, — pagal dalyvį, nedaly- vausianti. Tad, jei nedalyvavo KLCT, jei dalyvis jau dalyva- vo prieš suvažiavimą, po suva- žiavimo "Nepriklausoma Lie- tuva" negalėjo rašyti, nes ne- turėjo savo korespondento. Tam pačiam pranešimelyje dalyvis pastebi, jog KLCT vie- nybės susitarimą vykdo. Įdo- mu, kaip reikia sutaukinti su- pačios KLCTarybos Informaci- jos skyriaus pranešimu, tilpu- siu "NL" rugsėjo 22 d., jog, gavus, pritarimą iš KLT sky- rių, "darbas galima tęsti to- liau". Na, pagaliau, po beveik trijų mėnesių vienybės darbas iš KLCT pusės bus tęsiamas toliau. Šiam pranešime teisi- nasi, jog KLCT negalėjusi savo vardu kalbėti ir neturinti tei- sės kalbėti visų vardu, turėjusi atsiklausti kitų. Jei jau taip, tai ką pagaliau KLCT atsto- vauja? Iš tiesų, argi nėra sa- vęs išsistatymas kitų pašai- poms?

Svaro nuvertinimo pasekmės. Britų kilmės sportinis automobilis New Yorke prieš svaro nu- vertinimą buvo parduodamas už \$2,150, dabar jo kainą pažymėta \$1,650.

Kazys Aukštaitis.

Nusišypsok!

Surašė J. K. M. Išleista 1935 m., 150 pusl.

Sakoma: juoktis sveika. Nu- sišypsok! pripasakoja visokių juokų ir ilgesnių linksmų nuo- tykių. Kaina \$1.00.